

HALKIN KURTULUŞU

11

19 NİSAN 1976 / 250 KURUŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

"FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET"

Yürüyüş ve gösterilerde revizyonistlere ve troçkistlere rağmen saflarımızı devrim savaşçılarına yaraşır şekilde, düzenleyelim.

DEVRİMCİLER KİTLELERLE BİRLEŞMELİ, KİTLELERİ YÖNETMELİ VE YOL GÖSTERMELİDİR

Şehitlerimize sahip çıkmak halkımızın kurtuluş mücadelesindeki kararlılığımızın, halka ve yoldaşlarımıza bağlılığımızın bir ölçüsüdür. Onların cenaze törenlerini faşizme ve emperyalizme karşı birer gösteri haline getirelim.

Ankara Halkı Devrim Şehitlerine Sahip Çıktı

- **YURDAKULER in CENAZE TÖRENİNDE OTUZBİN KİŞİ 12 km. YÜRÜDÜ**
- **AYÖD YÖNETİCİLERİ YÜRÜYÜŞÜ ENGELLEMEK İSTEDİ**

Faşistler devrimcilerin etkin olduğu yerlere saldırarak terörle kitleleri sindirme politikalarının bir devamı olarak 8 Nisan günü ADMMA, YO, Hacettepe ve Siyasal Bilgiler Fakültesine saldırı düzenlediler. Polis desteğiyle gerçekleştirilen bu saldırıların amacı: ilerici kitleyi yıldırmak, devrimcileri kitleden koparmak, buraları devrimci çalışma yapılamaz hale getirmek, devlet eliyle yürütülen faşist teröre gerekçe ve ortam hazırlamak, yılgın ve faşist demagojinin etkisi altında olan kitle üzerinde egemenlik kurmaktır.

8 Nisan'da SBF ve BYYO na karşı silahlı faşistlerin, polisin panzerlerle ve makinalı tüfeklerle desteklediği saldırıda devrimci kardeşimiz Hakan Yurdakuler öldürüldü.

Saldırıyı protesto için toplanan öğrenciler Hacettepe'deki arkadaşlarıyla birleşerek bir gösteri yürüyüşü yapmak istiyorlardı. AYÖD'lü revizyonist gençlik ağaları kitleyi faşist terörle tehdit etti, oyaladı. 2-3 saat süren bu oyalama çabaları sonucunda 2000 kişi dağıldı, polis ve faşistler toparlandı. Kalan 1000-1500 kişilik anti-faşist, ilerici, yurtsever öğrenci topluluğu devrimcilerin kararlı tavırları sonucunda Hacettepe'ye doğru yürüyüşe geçtiler. Bu arada kaybedilen 2-3 saatlik zaman içinde toparlanan faşistler Hacettepe Üniversitesi'ne saldırmışlardı. Çok sayıda poliste Kurtuluş Meydanında mevzilenerek Hacettepe'ye giden yolu kapatmıştı. Yürüyüşçüler Kurtuluş'a geldiklerinde polisin yoğun ateşiyle karşılaştılar. Yürüyüş katliama dönüştü. Eşari Orhan ve Burhan Barın polisler tarafından öldürüldü. 20 den fazla gösterici yaralandı. 300 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanların hepsi kıyasıya dövüldü, 30 kadarına elektrik işkencesi yapıldı. 3 arkadaşın cenazesini polis kaçırdı

ŞEHİTLERİMİZİ KATİLLERİN ELİNDE BIRAKMAYALIM.

Revizyonistler çöreklendikleri kitle örgütlerinde uyguladıkları politikayla kitleleri faşistlerin amacına uygun olarak pasifize ettiler. Devrimciler ise buna karşı yapılması gerekeni yeterince yapmadılar. Revizyonizm tehlikesini kavrayıp kitleler içinde revizyonistleri teşhir edecek politik çalışmayı yürütmediler. Veya zaman zaman getirdikleri doğru önerilerin uygulanmasını revizyonist-troçkist AYÖD yöneticilerinden beklediler. Uzun zamandan beri gençlik örgütlerine hakim olan bu gençlik ağalarının teslimiyetçi politikaları ölülerimize bile sahip çıkmama sonucuna kadar geldi. Halkın zalimlere karşı verdiği mücadele şerefli bir mücadeledir. Ölenler bu mücadelede canlarını vermişlerdir. Onların ölülerine sahip çıkmak bu mücadeledeki kararlılığımızın, halka ve yoldaşlarımıza bağlılığın bir ölçüsüdür. Ölülerimizi yerde bırakmayalım. Onların cenaze törenlerini faşizme ve emperyalizme karşı birer gösteri haline getirelim.

ANTİ-FAŞİST EYLEM BİRLİĞİ FAŞİSTLERİ GERİLETTİ.

8 Nisandaki saldırılarda faşistler katlettikleri devrimcilerden birinin demokrat bir çevreye mensup olması geniş bir demokrat çevreyi harekete geçirdi. MC iktidarı döneminde işlenen kırktan fazla siyasi cinayete pek fazla ses çıkarmayan ilerici, demokrat unsurlar bir tabi senatörün oğlunun öldürülmesi üzerine harekete geçtiler. Faşizme karşı olan bütün güçler arasında tek bir somut olaydır bile olsa eylem birliği sağlandı. Bütün parçalanmışlığına ve geri örgütlenmesine rağmen faşizme karşı olanların faşizm karşısında çok önemli bir güç teşkil ettiği ortaya çıktı.

Revizyonistler teslimiyetçi politikalarını inatla sürdürdüler. Olayların sorumlusu olarak faşistleri değil devrimcileri göstermeye çalıştılar. Birşey yapılmaması ve Hakan'ın cenazesinin mümkün olduğu kadar barışçı bir şekilde ve polisin izin verdiği sınırlar içinde kaldırılması için propaganda yürüttüler.

Kitleler ise faşizme ve canilere karşı kinli ve öfkeliydiler. Mutlaka faşizme karşı tavır almak, onunla mücadele etmek gerektiğini kavramışlardı. Ancak faşist terör ve revizyonistlerin yılgın ve teslimiyetçi siyasetlerinin etkisi altındaydılar. Doğru ve kararlı bir önderlik altında mücadeleye hazırdılar.

Faşistler ise tutunamayacak kadar ileri gitmişler, çok geniş bir kitleyi karşılarına almışlardı. Hiçbir demagojiyle gizlenemeyecek kadar haksızdılar. Geri adım atmak zorunda kaldılar. Demirel saat başı birbiriyle çelişen demeçler verdi. İktidar cenaze törenini engelleme cesaretini bulamadı.

CEBECİ-MALTEPE YÜRÜYÜŞÜ KİTLELERE GÜVEN VERDİ.

Hakan'ın cenaze törenini faşizme karşı bir gösteriye çevirmek isteyen beş bine yakın halk 10 Nisan günü sabahtan itibaren SBF önünde toplanmaya başladı. AYÖD'lü gerici devrim ağaları kitle gösterisini engellemek için ellerinden geleni yaptılar. El altından polis müdahale ede-

De.sa.6'da

Yeteri kadar hazırlıklı olmayan, tespit ettikleri doğru politika doğrultusunda propaganda ve ajitasyon çalışmalarını tamamlamayan devrimciler faşizme karşı kin ve nefretle doluydular. Devrim yolunda, faşizme karşı direnme noktasında kararlıydılar. Gerekirse Sami'nin, Eşari'nin, Burhan'ın, Hakan'ın yaptığı gibi ölüme gitmeye hazırdılar. Kararları Hakan'ın cenaze töreninin faşizme karşı bir gösteri haline getirilmesiydi.

FAŞİZME KARSI SAVAŞMAK, İNSANLIK GÖREVİDİR.
(sami ovalıoğlu)

Bizler ADMMA ve Y.O. öğrencileriyiz. Tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının besleme faşist katilleri, son günlerde saldırılarını bizlere karşı da yoğunlaştırdılar.

30 Mart salı günü okulumuza geldiğimizde bir grup faşist, panzer desteğinde bize saldırdı ve faşist-polis çemberine düşen SAMİ OVALIOĞLU kardeşimiz can verdi. Polis, Sami kardeşimizi yerlerde sürükleyerek arabaya bindirdi. Yollarda uzun uzun dolaştırarak hastaneye götürdü. Numune hastanesi doktorları ise "bu yaralı bizden değil" diyerek Sami'yi ölüme terkettiler.

Halk düşmanları ellerini bir kere daha kana boyadılar. Şimdi yüreğimizden dalga dalga kin yükseliyor. Sami kardeşimizin sözleri kulaklarımızda çınlarken, kararlılığımız daha da artıyor: FAŞİZME KARŞI SAVAŞMAK İNSANLIK GÖREVİDİR.

Evet, halkımız Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda bir evladını kaybetti ama geride daha binlercesi var. Ve hepsi de şimdi daha azimli, daha yürekli.

ADMMA VE Y.O. DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ

BURHAN BARIN
(1953 — 1976)

POLIS DEVRIMCILERIN CENAZE TORENI YAPMASINI ENGELLEMEK İÇIN BURHAN BARIN'IN CENAZESINI KAÇIRARAK MEMLEKETINE GÖNDERDI.

Mecitözü Halkı Burhan'ı Bağrına Bastı

8 Nisan günü Ankara'da Kurtuluş Meydanı'nda polis tarafından kahpece kurşunlanan devrimci kardeşimiz Burhan Barın'ın cenazesi polis tarafından kaçırılmış ve böylece devrimcilerin Burhan'a cenaze töreni yapması engellenmek istenmişti. Ancak Mecitözü halkı, polis tarafından alelacele kaçırılarak memleketi olan Mecitözü'ne gönderilen Burhan Barın kardeşimizin cenazesine sahip çıkarak onu, devrimcilere yaraşır bir törenle toprağa vermiştir. 1500 kadar yurtseverin katıldığı cenaze töreninde FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET; KAHROLSUN FAŞİZM sloganlarıyla, yüzlerce yurtsever faşizme olan kinlerini ve mücadelesindeki kararlılıklarını dile getirmişlerdir.

18 NİSAN CHP MİTİNGİNE KATILALIM MİTİNGİ ÖRNEK BİR ANTİ-FAŞİST GÖSTERİ HALİNE GETİRELİM

CHP, 18 Nisan 1976 tarihinde Ankara'da "Özgürlük ve Barış Mitingi" adı altında bir miting düzenledi.

Faşist MC iktidarının aylardan beri sürdürdüğü saldırıları, işlediği cinayetleri ya görmezlikten gelerek geçiştirmeye çalışan, ya da cılız tepkiler gösteren, böylece de faşizmin ekmeğine yağ süren CHP, halk kitlelerinin faşizme duydukları öfke ve nefreti daha fazla göz ardı edemeyerek ve saldırıların artık kendilerine de yönelmesinden dehşete düşerek, eskiye göre daha ileri sayılabilecek adımlar atmaya başladı.

Bu iyi bir şeydir. Ama buna rağmen, mitingin adı bile, CHP'nin başlatacağı mücadelenin faşizmle uzlaşıcı yanlarını ortaya koyuyor, CHP'nin faşizmin sınıf özünü kitlelerden saklamaya çalıştığını ilk bakışta açığa vuruyor.

CHP, faşizme karşı mücadele için, faşizmi geriletmek için "iç barış" sloganıyla ortaya atılıyor. Faşistlerle, emekçi halkın can düşmanlarıyla halkımızın elele vermesini önererek faşizmi gerileteceğini ileri sürüyor.

Bu, CHP'nin yeni bir tavrı değildir. Ülkeyi cehenneme çeviren, yoksulu daha yoksul, mazlumu daha mazlum yapan, yurtseverleri gözünü kırpmadan idam sehpalarına gönderen, bazuka ve havan toplarıyla şehit eden, kadın erkek yüzlerce yurtseveri işkencehanelerde öldüren, sakat bırakan 12 Mart cellatlarını ve işkencecilerini cezalandırmak bir yana, "geçmişe sünger çekme" sloganıyla acemice unutturmaya çalışan CHP de aynı CHP idi.

İşte CHP'nin bu "geçmişe sünger çekme" tavrı, 12 Mart'ın kanlı celladı Ali Elverdi'yi milletvekili, Faik Türün'ü Umumi Mağazalar yöneticisi, işkenceci Ümit Erdal'ı başkomiser, Muhsin Batur'u senatör, Semih Sancar'ı da Genel Kurmay Başkanı yaptı.

Ve aynı CHP bugün, kitlelerin mücadelesinin ve patlamaya hazır muhalefetin zorlaması sonucun-

De.sa.6'da

DOĞANŞEHİR ve KÖYLERİNDE TUTUKLAMA ve İŞKENCE DEVAM EDİYOR

YOĞUNLAŞAN FAŞİST TERÖRE KARŞI 7'DEN 70'E TÜM DOĞANŞEHİR HALKI FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK OLDU.

Doğanşehir lise ve ortaokulunda uzun süredir devrimci öğrencilere yapılan baskılar yoğunlaştı. Faşist öğrenciler ve okul idaresi devrimci öğrencileri sindirmek için işbirliği yapıyor. Devrimci öğrenciler tek tek alınıp bodrum katında, müdür odasında kalın sopalarla dövüldüler. Din dersi ve ahlak dersi öğretmenleri sürekli olarak öğrencilere küfür ve hakaret ediyorlar. Bu baskıya karşı çıkan 13 öğrenci okuldan uzaklaştırma cezasına çarptırıldılar. Devrimci ve yurtsever kız öğrenciler sokakta faşistlerin küfür ve hakaretine maruz kaldılar. Faşistlerin sahneye koyduğu Uyanış adlı oyunun biletlerinin zorla satılmaya çalışılması bardağı taşıran son damla oldu. Doğanşehir halkı, çevre köylerden gelen köylülerle birlikte, 27.3.1976 günü ilçe hükümet binasının önünde toplanarak faşist baskıları protesto ettiler. TERÖRE SON, KAHROLSUN FAŞİSTLER sloganıyla faşizme olan kin ve öfkelerini haykıran bin kadar halk, yüz metre ilerdeki Ülkü Ocakları binasından fotoğraf çekildiğini görünce, binanın önüne doğru yürüyüşe geçti. Fotoğrafçıdan filimleri vermesi istendi. Faşistler buna red cevabı verince binanın camları taşlandı. Bu arada üç yurtsever polis tarafından göz altına alınmış, halk polisin gözaltına aldığı devrimciler serbest bırakılıncaya kadar bekleyeceğini söyleyerek dağılmamıştır. Malatya'dan takviye alan polis ve komando birliklerinin halkın üzerine saldırması ve çarşıda, kahvede önüne geleni coplamasından sonra, MHP'li faşistler polis ve komandoların önüne düşerek Umut ve Karatepe kitabevlerine saldırmış, ilerici ve yurtsever olarak bilinen herkesin evini basmışlardır. Gece sabaha kadar süren aramalar sonucunda 60'dan fazla ilerici ve yurtsever gözaltına alınmıştır.

Bu durumu protesto etmek için yüzden fazla kadın hükümet binası önünde toplanarak EVLATLARIMIZI VERİN diye haykırmışlardır. Polisin bütün tehditlerine rağmen hükümet binası önünden ayrılmayan analar, bacılar EVLATLARIMIZ BIRAKILIN-

De.sa.6'da

Faşist MC Hükümeti Urfa'da Devrimci Öğretmenler Üzerindeki Baskıları Yoğunlaştırıyor

Halk düşmanı MC iktidarı ile birlikte hızlanan faşist saldırıların bir parçası olarak, Urfa'da öğretmenler üzerinde sürdürülen faşist baskı ve terör bütün hızıyla sürmektedir Halk düşmanı MC hükümetince Urfa Milli Eğitim Müdürlüğüne getirilen faşist Sadık Ödemiş eliyle öğretmenler üzerinde yıldırma ve sindirme politikası uygulanmak istenmektedir.

Ocak ayı içinde TÖB DER bir haftada beş kere aranmış, çeşitli defalar faşistlerin saldırısına uğramıştır. Faşist saldırganlardan, Yasin Alpaslan'in üzerinde tabanca bulunduğu halde serbest bırakılmıştır.

TÖB-DER'deki devrimci öğretmenlerin, petrol boru hattında grev yapan işçilerle bütünleştiğini gören Vali, işçilerin derneğe gelmesini "gerekçe" göstererek derneği bir hafta kapatmıştır.

Bütün bunları yeterli görmeyen egemen çevreler, 17 öğretmeni başka yerlere sürmüşlerdir

Yurtsever devrimci öğretmenler, bir basın bülteni ile baskıları kamu oyuna açıklamış ve hiç bir gücün faşizme ve emperyalizme karşı sürdürdükleri mücadeleyi engelliyemiyeceğini belirtmişlerdir.

FAŞİST DEMAGOJİNİN ETKİSİNİ KÜÇÜMSEMEYELİM DEVRİMCİ PROPAGANDAYA HIZ VERELİM

FAŞİST DEMAGOJİYLE ETKİLİ OLARAK MÜCADELE EDEBİLMEK İÇİN EN BAŞTA FAŞİSTLERİN KULLANDIKLARI YÖNTEMLERİ İYİ BİLMELİ VE BUNLARA ANINDA KARŞI KOYMALIYIZ. BUGÜN FAŞİST BESLEMELERİN SADECE PARA YOLUYLA SATIN ALINDIKLARI GERÇEĞİNİ TESPİT ETMEKLE YETİNMEK EKSİK OLUR. FAŞİSTLERİN KİTLELERİ ETKİLEYEBİLMEK İÇİN PARA VE MADDİ ÇIKARLAR SAĞLIYARAK ADAM SATIN ALMALARININ YANINDA HER TÜRLÜ AŞAĞILIK METODA BAŞVURARAK SÜRDÜRDÜKLERİ PROPAGANDA ÇALIŞMALARINI GÖZDEN KAÇIRMAMIZA SEBEP OLUR. FAŞİSTLER BUGÜN BİLDİRİ, GAZETE, AFİŞ, PUL V.B. YOLLARLA EMEKÇİ KİTLELERİN EKONOMİK, DEMOKRATİK TALEPLERİNE UTANMAZCA SAHİP ÇIKIYOR, SAVUNUR GÖRÜNÜYORLAR.

Yıkıcı etkileri her geçen gün daha da artan ekonomik bunalımın yanısıra halkımızın bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin yükselmesi hakim sınıfları korkutmakta, çıkar yolu, tezgahlamaya çalıştıkları faşist diktatörlükte görmektedirler.

Ülkemizde faşistlerin geniş bir kitle desteği sağlayarak iktidarı ele geçirebilecek güçleri yoktur. Ama bu tespit faşistlerin her dönemde, her yola başvurarak kitleler içinde kendilerine bir yer bulmaya, halkın mümkün olduğu kadar geniş kesimini yandaş olarak kazanabilmek için çalışmadıkları ve çalışmayacakları anlamına gelmez. Faşist MHP'nin örgütlenme ve propaganda çalışmaları özellikle son yıllarda daha da artmıştır. Bu nedenle, başta devrimciler olmak üzere faşizme karşı olan herkes, faşizmin ideolojik ağılama gücünü asla küçümsemeden yaygın bir ideolojik kavga geliştirme görevine daha sıkı sarılmalıdırlar.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de faşistler kitleleri kandırabilmek, halk düşmanı yüzlerini gizleyebilmek için hayasızca her yola başvurmaktadırlar. Kitlelerin taleplerine sahtekarca, sahip çıkma, yalanlara dayanma, gerçekleşmiyecek hayaller peşinde koşma v.b. gibi ağa babaları Mussolini ve Hitler'in kullandığı yöntemleri kullanmaktadırlar. Tarig'te, Seydişehir'de işçilere silahla saldıran, grev kırıcılığı yapan işçi sınıfı düşmanları "işçi fabrikaya ortak olmalıdır", "sermayenin egemenliğine son" sloganlarıyla işçi gözünü boyamaya çalışıyorlar. Yoksul köylülüğün toprak talebini bastırabilmek amacını güden göstermelik toprak reformu uygulamasında yaptıklarını Urfa köylüleri iyi biliyorlar. "MHP'li olmıyana toprak yok" diyenler köylüleri kandırabilmek için "Köylüye toprak" verecekleri yalanını işliyorlar.

Faşistlerin emekçi kitleleri etkileyebilmek, peşlerinden sürükleyebilmek için yürüttükleri propaganda ve örgütlenme çalışmalarını etkisiz hale getirmek için çalışmak faşizme karşı mücadelenin can alıcı noktalarından biridir. Faşist propaganda karşısında "bu yalanlar fazla etkili olmaz" anlayışıyla rehavete kapılmak, faşist propagandanın karşısına devrimci propagandayı çıkartmanın önemini kavrıyamamak büyük bir hatadır. Sınıf mücadelesi her alanda ve her an durmaksızın devam eden bir mücadeledir. Bu kavgada bizim hatalarımız ve eksikliklerimiz düşmana yarar. Görevlerimizi doğru kavrayamamak, eksik olarak yapmak düşmana mevzi terketmek demektir. Bu nedenle faşistlerin propaganda ve örgütlenme çabalarını hafife almamalı, faşist demagoji ve yalanların kitleleri etkilemesine izin vermemeliyiz. Bu konuda devrimci azim ve uyanıklıkla iki kat enerjiyle faşist demagojiyi etkisizleştirmeye çalışmalıyız.

Faşist demagojiyle etkili olarak mücadele edebilmek için en başta faşistlerin kullandıkları yöntemleri iyi bilmeli ve bunlara anında karşı koymalıyız. Bu gün faşist beslemelerin sadece para yoluyla satın alındıkları gerçeğini tespit etmekle yetinmek eksik olur. Faşistlerin kitleleri etkileyebilmek için para ve maddi çıkarlar sağlayarak adam satın almalarının yanında her türlü aşağılık metoda başvurarak sürdürdükleri propaganda çalışmalarını gözden kaçırmamıza sebep olur. Faşistler bu gün bildiri, gazete, afiş, pul v.b. yollarla emekçi kitlelerin ekonomik, demokratik taleplerine utanmazca sahip çıkıyor, savunur görünüyorlar. Bir yandan fabrikalardan, devlet dairelerinden işçileri, memurları işten atıp yerlerine kendi beslemelerini doldururken öte yandan "işsize iş, herkese ekmek" vermekten söz ediyorlar. Sömürü ve zulmün yoğunlaşmasını gizleyebilmek, kitlelerin hoşnutsuzluğunu yanlış hedeflere yöneltebilmek için başta Kürt ve Yunan ulusu olmak üzere diğer uluslara karşı düşmanlığı körüklüyorlar. "Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı kadar müslümanız" sloganlarıyla kitlelerin dini inançlarını sömürerek mezhep çatışmalarını kışkırtıyorlar. Namustan, ahlaktan söz edip afyon kaçakçılığından; demir, çimento karaborsacılığına, işyerlerinden ve küçük esnaftan tehdit yoluyla haraç almaya kadar her türlü namussuzluğu yapıyorlar. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin hizmetinde işçilere, köylülere, öğrencilere, öğretmenlere saldırırken "kapitalizme ve faşizme karşı" olduklarını söylüyorlar. "Amerika olmazsa yaşayamayız" diyecek kadar köpekleştikleri halde "milliyetçilik" larını dillerinden düşürmüyorlar.

Faşistler yalana, sahtekarlığa dayanarak kitleler içinde etkili olmaya çalışıyorlar. Bugün devrimciler olmak üzere faşizme karşı olan herkesin görevi bu demagojinin yenilgisidir. Bu nedenle faşist propagandanın etkilenen emekçiler de dahil, faşistlerin halk düşmanı gerçek yüzünü teşhir etmektir. Faşistlerin hareketleri sözleri; yaptıklarıyla vaadleri arasındaki çelişkileri her fırsatta kitlelere göstermeliyiz. Faşist demagojiyle mücadele etmenin önemini kavramak sadece başlangıçtır. Bu mücadele de fikir tembelliğinden kurtulmalıyız. Faşistlerin her gerçek dışı iddialarını kitlelere en açık şekilde gösterecek yöntemler kullanmalı, bu konuda yaratıcı olmalıyız. Hazırlayacağımız bildiri, broşür, afişlerimizde bulunduğumuz yörenin özelliklerini gözönüne almalı, her zaman basma kalıp yöntemler kullanmamalıyız. Propaganda çalışmamızı faşizm üzerine soyut ve devamlı tekrarlanan lafazanlık yerine faşistlerin somut eylemlerini açıklamalı, faşistleri ve desteklediklerinin teşhir edilmesi temeline dayandırmalıyız. Unutmayalım ki gerçekler devrimcidir. Gerçekleri kitlelere ulaştırabildiğimiz ölçüde güçlenen halkımızın kurtuluş mücadelesi faşizmin kökünü kazıyacaktır.

demirel yalan söylüyor faşist katillerden ergeç hesap sorulacaktır

Gerçek katiller ellerini kollarını sallayarak dolaşırlarken devrimciler, yurtseverler katil oldukları iddiasıyla tutuklanıyorlar. İşkence yapılarak suçlu olduklarını kabul etmeye zorlanıyorlar. Aylarca mahkemelere çıkartılmıyorlar. Bu arada gerçek katiller serbestçe cinayetlerine bir yenisini ekliyorlar

'DEMİREL KATİLLERİ GİZLEMEK İÇİN GERÇEKLERİ TAHRİF ETTİ. YALAN SÖYLEDİĞİ, GENE AYNI DEVLETİN HALKI SİNDİRMEDE BİR ARAÇ OLARAK KULLANDIĞI DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ TARAFINDAN BELGELENDİ.

Basın toplantısında "meydan okuduğunu" söyliyen Demirel'in bizzat kendisi tertipçidir, suçludur.

MC hükümetinin kuruluğu günden bu yana, rüşvetin, hırsızlığın, yolsuzluğun, kanunsuzluğun ayyuka çıktığı, kıyımların, zulüm ve katliamların azgınca sürdürüldüğü 385 gün geçti.

MC hükümeti, temsilcisi olduğu sömürücü sınıfların çıkarlarına, hizmet etmek, emekçi halkımızın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini kana boğup bastırabilmek için polisiyle, jandarmasıyla, faşist besleme sürüleriyle işçilere köylülere Kürt ulusuna, öğretmenlere, öğrencilere, memurlara, namuslu aydınlara yönelttiği baskı ve katliamları her gün yeni örnekler eklenmektedir. Zeytinburnu, Maltepe, Ödül katliamları, Maltepe'de, Kurtuluş'ta Altındağ'da yeniden tezgahlandı.

Kiralık katil sürüleri "vatanseverler", "güvenlik kuvvetlerinin yardımcıları" olarak adlandırılan halk düşmanları, elleri devrimcilerin, yurtseverlerin kanlarına bulaşmış olan sermayenin uşakları işledikleri cinayetlere hergün bir yenisini ekleyen katilleri gizleyebilmek için yalan üstüne yalan söylüyorlar.

Halk düşmanları işledikleri cinayetler karşısında halkımızın duyduğu nefreti söndürebilmek, sokakta, okulda, köyde, kasabada yürüttükleri katliamları sürdürebilmek için "solcular birbirlerini vuruyorlar", "Leninciler, Maocular çatıştı" gibi yalanlarla halkımızı aldatmaya çalışıyorlar. Gerçek katiller ellerini kollarını sallayarak dolaşırlarken, devrimciler, yurtseverler katil oldukları iddiasıyla tutuklanıyorlar. İşkence yapılarak suçlu olduklarını kabul etmeye zorlanıyorlar. Aylarca mahkemelere çıkartılmıyorlar. Bu arada gerçek katiller serbestçe cinayetlerine bir yenisini ekliyorlar. MC hükümetinin başı Demirel 10 Nisan günü yaptığı basın toplantısında cinayetler konusunda açıklama yaparken her zamanki gibi yalan söyledi. Katilleri gizlemek için gerçekleri tahrif etti. Yalan söylediği, gene aynı devletin halkı sindirmede bir araç olarak kullandığı, Devlet Güvenlik Mahkemeleri tarafından belgelendi.

Demirel açıklamasında 21 Kasım 1975 günü evinde öldürülen Muharrem Çiviksan'ın katilleri olarak altı kişinin tutuklandığını söylemiştir. Ama DGM zabıtlarında bu tutuklananların tutuklama gerekçelerinin adam öldürmek değil "gizli örgüt üyesi olmak" olduğu yazılıdır.

Demirel faşist cinayetlerle ve bunların gerçek failleri sorulduğunda yeni bir suç daha işlemiştir Ceza kanununa göre suç sayılan "yargı yetkisine tecavüz" etmiştir. Çünki, Demirel'in sözünü ettiği olayların hemen hepsinin mahkemeleri va halen sürmektedir ya da daha başlamamıştır. Demirel'se daha şimdiden haklarında kesinleşmiş mahkeme hükmü olmamasına rağmen devrimcileri, yurtseverleri, ilericileri katil olarak göstermeye çalışmıştır. Bu tavır, 12 Mart faşist diktatörlüğü döneminde sıkıyönetim bildirilerinde; radyo, televizyon ve basın organlarında görülen ve devrimciler, yurtseverler hakkında önceden verilen katletme, mahkum etme kararlarının açıklanması tavrının aynısıdır. Demirel'in basında yaptığı açıklamalar, aşağıda görüleceği gibi, olaylarla ilgisi olmayan kişilerin mahkum edilmesi, gerçek katillerin halkımızdan gizlenmesi emridir.

3 Kasım 1975 günü Ankara Gazi Eğitim Enstitüsünde öldürülen Alp aslan Gümüş'ü Yaşar Özbay'ın öldürdüğü söylenmiştir. Bu iddia yalandır. Yaşar Özbay'ın olay günü cezaevinde olduğuna dair belgeler ve tanıklar kamuoyuna açıklanmıştır.

21 Kasım 1975 günü öldürülen İsmail Tığlı'nın katilleri olarak Erhan Bitlisli ve Hüseyin Şen'in tutuklu olarak yargılandığı söylenmiştir. Bu olayın davası devam etmektedir. Üstelik olayın tek tanığı olan bir polis hazırlık tahkikatı sırasındaki ifadesinde "olay sırasında katili gördüğünü, Erhan Bitlisli'nin katil olmadığını" söylemiştir. Hüseyin Şen'in ise olayla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Olay yerinin civarında hemşehrilerine ait bir evde otururken polis tarafından "katil" diye yakalanmıştır.

30 Kasım 1975 gecesi polis tarafından arabayla ezilen Salih Yavuz'un öldürülmesi "trafik kazası" olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Polis arabasını kullanan polis memuru Yusuf Doğru hakkında ne gibi bir işlem yapıldığını ise açıklamamıştır. 30 Ocak günü ölen Cahit Şenyüz'ün "alkol komasından öldüğü" açıklandı. Ancak daha sonra ortaya çıkan doktor raporuyla Cahit'in Samatya karakolunda işkenceye uğradığı ortaya çıktı. Komiser Bekir Çetiner, Polis memurları Halil Tez, ve Süleyman Bal hakkında Cumhuriyet Savcılığı tarafından dava açılmasından on gün sonra yapılan basın toplantısında Demirel tek-laf etmemiştir.

24 Aralık 1975 günü öldürülen Kenan Dayıoğlu'nun katilleri olarak 7 kişinin tutuklandığını söylerken yalan söylemiş oluyordu. Tutuklananlardan biri hariç hepsi yurtsever devrimci olup hiçbiri katiller değil Kenan'ın devrimci arkadaşlarıdır. Gerçek katil Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu öğrencisi bir faşist olan Selahattin Şenlier'dir. Bu katil halen serbestçe dolaşmaktadır.

6 Ocak 1976 günü öldürülen Şükrü Bulut'un katili olan Mehmet Fatih Yurdal adındaki faşist 2 ay yakalanamamıştır. Jandarma ve polisin güya hergün kimlik kontrolü yapmasına rağmen mart ayında faşistlerin Hacettepe Üniversitesi'ne yaptığı saldırılarda yer almıştır. Hacettepe öğrencileri bu durumu defalarca halka ve rektörlüğe duyurmuşlardır.

13 Ocak 1976 günü ölen Nuray Erenler'in katilleri Hacettepe Üniversitesi'nde kurulu polis karakolunda görevli olan Pınar Şeker ve Yüksel isimli faşist polislerdir. Bu polislerin katil olduğuna yüzlerce öğrenci şahittir. Hacettepe öğrencileri bunların isimlerini defalarca açıklamış olmalarına rağmen bu polisler halen aynı okulda görev yapmaktadırlar.

18 Ocak 1976 günü Zeytinburnu'nda katledilen Atilla Özkan'ın katili polis şefi Mete Altan'dır. Katil, Atilla Özkan'ı silahsız olarak teslim olduktan sonra kurşuna dizmiştir. Halen İstanbul Emniyeti 1. Şube'de görevli olan Mete Altan devrimcilere yurtseverlere işkence yapan polislerin arasındadır.

13 Şubat 1976 günü öldürülen Mustafa Sargın'ın katili polis Halil Yazıcı'dır. Halil Yazıcı, Mustafa Sargın'ı analar mitinginin bildirilerini dağıtırken arkadan vurmuştur ve bu gün serbestçe dolaşmaktadır.

13 Mart günü öldürülen Ata Yıldırım'ın katili faşist Hasan Hüseyin Aksoy'dur. Polisin ve faşistlerin baskı yaparak korkutmaya çalıştığı şahitler katili teşhis etmişlerdir.

30 Mart 1976 günü katledilen Sami Ovalıoğlu'nun katilleri içinde Sami Bal ve Akif Özer isimli faşist beslemeler de vardır. Sabıkalı bir katil olan Sami Bal ve Akif Özer yüzlerce öğrenci ve çevre halkı tarafından teşhis edilmiştir.

Demirel toplantıda "meydan okuyarak söylüyorum, suç işleyenleri kimler korumuş, kim biliyorsa mahal ve yer göstererek ortaya koymalıdır." demiştir. MC'nin başbakanının istediği şimdiye kadar çeşitli defalar yazıldı, söylendi. Duymayan sadece kendisi kalmış, ama duymadım derken yalan söylüyor. Kendisi bizzat tertipçidir, suçludur. Halkımız dökülen kanları yerde koymayacaktır. Halk düşmanı katillerin en başından en sonuna kadar hepsinden teker teker hesap sorulacaktır. Er veya geç, ama, mutlaka.

İlerici Yurtsever Devrimci Basına Özgürlük

Resimdeki 214 imzalı 32 metre 10 cm boyunda dilekçe Cumhurbaşkanlığına, başbakanlığa, CHP Genel Başkanına ve meclis başkanlığına gönderilmiştir. Resimde metinde belirtilen talepler uğruna mücadele eden PAZARCIK halkından bir grup işçi ve evlat acısına son diyen analar görülmektedir.

Halkın Kurtuluşu'na Yapılan Baskılara Son

HALKIMIZIN İLERİCİ, YURTSEVER, DEVRİMCİ BASINA YAPILAN BASKI VE SALDIRILARI PROTESTO KAMPANYASI DEVAM EDİYOR.

ADANA CEZAEVİ SİYASİ TUTUKLULARI VE PÜLÜMÜR DEN 120 İMZAYLA BU KAMPANYAYA KATILAN YURTTAŞLAR, BASKI VE SALDIRIYA UĞRAYAN İLERİCİ, YURTSEVER, DEVRİMCİ BASINA YAPILAN BASKILARA KARŞI BİRLİKTE MÜCADELE ETMEYE KARARLI OLDUKLARINI BELİRTİYORLAR VE HER TÜRLÜ ENGELLEMEYE RAĞMEN İLERİCİ, YURTSEVER, DEVRİMCİ BASINA OMUZ VERMEYE DEVAM EDECEKLERİNİ BİLDİRİYORLAR.

ADANA CEZAEVİ SİYASİ TUTUKLULARINDAN GELEN 30 İMZAYI VE PÜLÜMÜR'LÜ YURTTAŞLARIN İMZALARINI YER DARLIĞI NEDENİYLE YAYINLIYAMIYORUZ.

Biz aşağıda imzaları bulunan yurtsever devrimciler olarak tüm faşist uygulamaları protesto ediyor "Halkın Kurtuluşu"na yapılan baskıları kınıyoruz. Aşağıdaki talepleri kamuoyuna duyurmanızı istiyoruz.

Yurdun dört bir yanında faşist baskılar gün geçtikçe yoğunlaşmakta yerli gericilerle halk kitleleri arasındaki çelişmeler keskinleşmektedir. Hakim sınıflar içinde bulundukları buhranın yükünü işçilere köylülere yüklemek, halkın yükselen devrimci mücadelesini bastırmak için baskı ve terörlerini arttırıyorlar. Tırmanan faşizmi faşist diktatörlüğe çevirmek istiyorlar.

Bunu kanunileştirip gerçekleştirmek için, yeni yeni faşist kanun tasarıları hazırlanıp meclise verilmektedir. Valilere ve emniyet görevlilerine verilmek istenen yeni faşist yetkiler işçilerin, köylülerin kanlarıyla elde ettikleri demokratik hakları çiğneme, yok etme amacını taşıyor.

Bu uygulamaların bir örneğini Pazarcık'taki son olaylarda gördük:

Demokratik mücadelede yerlerini alan Pazarcık Kültür Derneği ile TÖB-DER şubesinin mahkeme kararı olmadan kaymakam tarafından keyfi olarak üç ay kapatılması.

Devrimci arkadaşlarımızın suçsuz olarak yasal olmayan devlet güvenlik mahkemelerinde yargılanması.

Pazarcık Ülkü-Bir Derneği'ne dinamitin faşist MHP'liler ve Ülkü Ocaklılar tarafından atıldığı tespit edildiği halde iki öğretmenin tutuklu olması. Pazarcık Lisesi'ndeki faşist baskı ve terör tırmanan faşizmin somut delilleridir.

İŞÇİLER-KÖYLÜLER-TÜM YURTSEVER EMEKÇİLER:

- ANTİ-DEMOKRATİK KANUNLAR DERHAL İPTAL EDİLMELİDİR.
- DEMOKRATİK ÖRGÜTLER HAKKINDA VERİLEN ANTİ-DEMOKRATİK KARARLAR DERHAL GERİ ALINMALIDIR.
- DGM KAPATILMALI, VERDİĞİ KARARLAR GEÇERSİZ SAYILMALI,
- ZİNDANLAR BOŞALSIN.
- MHP, ÜLKÜ OCAKLARI VE DİĞER FAŞİST ÖRGÜTLER DERHAL KAPATILMALI.
- KÜRTLER ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON VERİLMELİ
- HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE YAPILAN BASKILAR SON BULSUN. TUTUKLANAN ARKADAŞLARIMIZ DERHAL SERBEST BIRAKILSIN.
- FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALI.
- BÜTÜN TARIM EMEKÇİLERİNİ KAPSAYAN TARIM-İŞ KANUNU ÇIKARILMALIDIR.
- KADINLAR TÜM DEMOKRATİK VE SİYASİ HAKTAN YARARLANMALIDIR.
- AMERİKANCI MC İKTİDARI YIKILMALI, HALKIN TALEPLERİNİ GERÇEKLEŞTİRECEK HALK HÜKÜMETİ KURULMALIDIR.

BU TALEPLER UĞRUNA PAZARCIK YURTSEVERLERİ OLARAK FAŞİZMİ VE HER TÜRLÜ TERÖRÜ PROTESTO EDİYORUZ..

KAHROLSUN HALKLARIN VE EMEĞİN DÜŞMANI FAŞİZM VE FAŞİSTLER!

YAŞASIN MİLLETLERİN ÖZGÜRLÜĞÜ, HALKLARIN BİRLİĞİ!

YAŞASIN BAĞIMSIZ BLOKSUZ TÜRKİYE!

FAŞİSTLERCE ÖLDÜRÜLEN KENAN DAYIOĞLU'NUN TUTUKLU ALTI ARKADAŞININ KAMUOYUNA AÇIKLAMASI

KENAN'ın ALTI DEVRİMCİ ARKADAŞI 4 AYDIR MAHKEMEYE ÇIKARILMADILAR

Faşist saldırılardan biri de 23 Aralık 1975 günü bizlere yöneltildi. Devrimci arkadaşımız Kenan Dayıoğlu şehit edildi. Saldırının tamamlayıcısı olarak tertiplenen oyuna uygun olarak biz, 6 devrimci arkadaşımızın katili olarak yakalandık. O günden beri bir kere bile mahkemeye çıkarılmadık. Sürekli olarak kamuoyu gerçek dışı haberlerle yanıltılıyor. Bu nedenle, halen Ankara Merkez Cezaevinde tutuklu bulunan bizler bu açıklamayı yapmayı gerekli gördük.

23 Aralık 1975 gecesi saat 20.00 sıralarında, Emek mahallesinde bulunan Yüksek Okullardan çıkan öğrencilere faşistler saldırdılar. Açılan yaylım ateşi karşısında öğrenciler dağıldılar. Ertesi gün Yıldız bloklarında devrimci kardeşimizin cesedi bulundu. Polis cenazeyi kaçırdı, katillerin yakalanacağını açıkladı. Herkes faşist katillerin yakalanmasını beklerken biz, Kenan'ın altı devrimci arkadaşı polisce kamuoyuna katil olarak lanse edildik. Katil olduğumuzu kabul etmemiz için emniyet sarayında günlerce işkence gördük.

Bu iğrenç oyun bizlerin mahkemeye çıkarılmasının geciktirilmesiyle sürdürülüyor. Katil olduğu, görgü tanıkları ve diğer kanıtlarla da ispatlanan Sigortacılık Yüksek Okulu gece bölümü 2. sınıf öğrencisi Selahattin Şenlier hakkında gıyabi tutuklama kararı olmasına rağmen serbestçe dolaşıyor. Bizler ise gerçekleri açıklamak için mahkemeye çıkarılmayı bekliyoruz.

Biz bu tür baskılara hiçbir zaman boyun eğmeyeceğiz. Tezgahlanan oyunu sergilemek için biran önce mahkemeye çıkmayı istiyoruz. Tüm demokrat, ilerici, devrimci kişi ve kuruluşları bu isteğimizin gerçekleşmesi yolunda çalışmaya çağırıyoruz. Kenan'ın öldürülmesi olayının görgü tanıkları bu oyunu açığa çıkarmak için bildiklerinizi açıklayın.

ERKAN EĞİNLİOĞLU, İBAT ACAR, M.ALİ UÇAR, AHMET AKBABA, REMZİ ESENKAL, SEYİT KOCAKUŞAK.

Haftalık Gazete
- *Sahibi: M.Zeki GÜMÜŞEL*
- *Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Osman ARKIŞ*
- *Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-ISTANBUL*
- *Yazışma Adresi: P.K. 1107 Sirkeci-ISTANBUL*
- *Abone şartları: Yurtiçi yıllık: 125.- TL.*
  Altı aylık: 65.- TL.
  Yurtdışı yıllık: 200.- TL.
  Altı aylık: 100.- TL.
- *İlan Şartları: Santimi 30.- TL.*
- *Dizgi: OLİMPİYAT IBM Dizgi Bürosu*
- *Baskı: Saygı Matbaası*
- *Istanbul Dağıtım: TÜR-DA*
- *Ankara Dağıtım: Fikri Nigiş*
- *Ege Dağıtım: Orhan Özşişman*

HALKIN KURTULUŞU

Haşhaşın yerini fasulye üretimi aldı,ama tefeci-tüccar sömürüsü değişmedi

1974 DE 12 LİRA OLAN FASULYE TAVAN FİYATI, 1975 DE ARTMAK BİR YANA, 10 LİRAYA DÜŞTÜ.

Malatya'nın Akçadağ ve Doğanşehir ilçelerine bağlı 35-40 köyde fasulye ekilir. Bu köylerin tüm geçimleri ve yaşama umutları, bu ürettikleri fasulyeden elde edecekleri gelire bağlıdır.

Doğanşehir'in Sürgü bucağında inşa edilen "Sürgü Barajı"nın faaliyete geçmesiyle birlikte, Doğanşehir ve Akçadağ'ın sulanabilir arazilerine açılan sulama kanallarından boşalan sular, araziyi bir çok ürünün elde edilebileceği verimli topraklar haline getirdi. Barajın 1971 yılında faaliyete geçmesinden sonra, bu kanallar sayesinde 96 bin dönüm arazi sulanabilir duruma gelmiş oldu. Böylece, iklim şartlarının ve toprak yapısının da elverişli olması sonucunda bu yörede fasulye ekimi hız kazanmaya başladı.

DAHA ÖNCE HAŞHAŞ EKEN KÖYLÜLER TEFECİ-TÜCCARIN SÖMÜRÜSÜ ALTINDA EZİLİYORLARDI.

1971 yılından önce, bu arazilerde haşhaş ekiliyordu. Ekilen haşhaşı devlet çok ucuz fiyatla kapatmaya çalışıyor, buna karşılık, tefeci-tüccarlar bir kaç misli fiyat verdikleri haşhaşı toplayarak kaçakçılık yaparlardı. Kaçakçılık yapabilmek, öyle herkesin harcı bir iş değildi: Geniş arazisi ya da haşhaşı yüksek fiyatla kapatabilecek olanlar kaçakçılıkta tutunabilirlerdi. Kaçakçılık yapabilen bir avuç zenginin ya da büyük toprak sahibinin dışında, haşhaş üretenlerin çoğunluğu yoksuldu. Yoksul haşhaş üreticileri, bir yandan tefeci-tüccarların öte yandan da mahalli sömürücülerin baskı ve sömürüsü altındaydılar.

Haşhaş ekimi 1969 yılında yasaklandı. Kendi yağı ile kavrularak, zar zor yaşayabilen haşhaş üreticileri, haşhaş üretiminin yasaklanmasıyla birlikte, daha da yoksulluğa itildiler. Buğday, arpa, küşne gibi tahıl üretimine hız vermelerine rağmen, yoksullukları daha da arttı. Ancak, kanal ve diğer inşaatlarda işçilik yapabilenler zorla karınlarını doyurabilir durumdaydılar.

Bu yüzden de, sulama kanalı, yoksul köylüler için bir umut, yeni bir ekmek kapısı, yoksulluktan kurtuluş yolu gibiydi. Suyun kanallardan akıtılması ve hazine arazilerinin bir kısmının köylüye dağıtılması, köylülere bir canlılık getirdi. 15-20 şer dönüm toprağa sahip olan yoksul köylüler hevesle fasulye üretimine başladılar.

Su yüzü görmemiş tarlaların birden su görmesi, toprakların makine ile işlenmeye ve gübrenin de kullanılmaya başlanmasıyla, topraklar büyük bir verimlilik kazandılar. Kadastrodan geçen topraklar hemen hemen birbirine yakın bir şekilde dağıtılmıştı. Aileler birbirine yakın topraklara sahiptiler. Bu durum, yörede önemli değişimlere yol açtı.

Sulama başlayıncaya kadar, yarı-feodal, kapalı bir ekonomiye sahip olan bu yöre, birden pazar ekonomisine dönüştü. Çarpık kapitalist ilikşiler, tüketime yönelik pazar ekonomisi biçiminde kendini gösterdi. Tüketim ürünleri bol miktarda pazarlanmaya, yöreye eskiye oranla daha çok para girmeye başladı.

Bu yörede tarımda görülen kapitalistleşme, sınıf farklılıklarının daha çok belirginleşmesine yol açtı. Toprağa sahip olan köylülerin durumunda geçici de olsa bir iyileşme görüldü. Öte yandan yarıcılık ve tarım işçiliği de arttı. Üretim ilişkilerindeki bu değişiklik, yeni yeni tabakalaşmaları da beraberinde getirdi. Yörede bürokrasinin yerleşmeye başlaması, minübüsçülüğün, otobüsçülüğün artması, dükkancılık, kahvecilik ve hatta traktörcülük gibi olgular bu dönemde ortaya çıktı.

Üretim ilişkilerinin sağlıklı bir yapıya sahip olmaması, doğal olarak, tüketimin de çarpık bir karakter kazanmasına, lüks tüketimin artmasına yol açtı. İpragaz, teyp gibi tüketim araçlarının kullanımı arttı, şehir standartlarına yaklaşık iki katlı evler yapılmaya başladı. Öte yandan köy yollarının yapımı hızlandı.

Bütün bunlar, köylülüğün refaha kavuştuğu izlenimini veren şeyler olmakla birlikte, esasta, yörede sınıflaşmanın belirginleşmesi ve sınıf çelişkilerinin keskinleşmesinden başka bir şeyin göstergesi değildir.

Yörede görülen bu değişiklikler, üst yapıdaki feodal kurumları, değer yargılarını da değişikliğe uğrattı. Burjuva yaşantısına özen, burjuvalaşma eğilimi arttı.

Ama bu geçici rahatlamanın etkisi, saman alevi gibi çabucak ortadan kayboldu.

YOKSULLAŞMA SÜRECİ HIZLANIYOR.

Fasulye üretiminin başlaması ve fasulye fiyatlarında görülen artış, köylü üreticilerin eline bol para geçmesine neden olmuştu. Ayrıca, tahıl üretimi yapılan, su yüzü görmeyen topraklar, yeni bir ürün olan fasulyenin olağanüstü verimliliğini getirmiş ve ilk yıllar fasulye mahsulü bol olmuştu.

Ancak, her yıl üst üste fasulye ekilmesi, toprağın verimliliğini azaltmaya başlamıştı. Üstelik, bol sulama, toprakta yeni yeni bitki ve otların üremesine yol açmış ve fasulye tanelerinin küçülmeye, fasulye mahsulü düşmeye başlamıştı. Fasulyenin masrafı artıyor, harcanan emek artıyor, bu zararlı otları temizlemek için toprağı yılda bir kaç kere çapalamak gerekiyordu.

Bu durumun yanısıra, 1975 yılında fasulye fiyatlarının düşük tutulması, üreticilerin birden bire büyük sıkıntıların içine düşmesine yol açtı. Üretimi arttırmak için sürekli borçlanmaya başlayan köylü, fasulye fiyatlarının düşmesiyle birlikte hızla yoksullaştı. Toprağını elden çıkaranların, yarıcılığa, çapa işçiliğine gidenlerin sayısında büyük bir artış görüldü.

ARTAN HAYAT PAHALILIĞINA RAĞMEN, 1975'DE TAVAN FİYATIN DÜŞÜK TESBİT EDİLMESİ, KÖYLÜLÜĞÜN YOKSULLAŞMASINI DAHA DA HIZLANDIRDI.

Yoksullaşma süreci, 1975 yılıyla birlikte daha da büyük bir hız kazandı. Fasulye tavan fiyatları, 1974 yılında 12 lira olduğu halde, 1975 yılında 10 lira olarak tesbit edildi. Bu bir yıllık süre içinde hayat pahalılığının yüzde otuzbeş arttığı, paranın değerinde de yüzde otuzluk bir düşme olduğu düşünülürse, tavan fiyatlarındaki bu düşüşün fasulye üreticilerini nasıl korkunç bir yoksulluğa ittiği kolayca görülür. Fasulye tavan fiyatının bu yıl en az 17-18 lira olacağını hesaplayan, bu yüzden de harcamalarını, borçlanmalarını bu hesaba göre yapan ve kışlık ihtiyacının görülmesini fasulye satışı sonrasına bırakan üreticiler, borçlarını ödeyebilmek, odun-kömür ihtiyacını karşılayabilmek, ununu zahiresini temin edebilmek için ellerindeki ürünü, 6-7 liraya tefeci-tüccarlara satmak zorunda kalmışlardır. Bu durumda yüksul üreticinin sırtından vurgunu vuranlar tefeci-tüccarlar ve kendisi de fasulye üretmekle beraber, küçük üreticilerin ürününü ucuza kapatmak imkanına sahip olan zengin köylüler olmuştur.

Böylece, büyük bir üretici kitlesi alabildiğine yoksulluğa itilirken, bir avuç tefeci-tüccar ve zengin köylü milyonlar vurmuşlardır.

Bunun üzerine yörenin küçük fasulye üreticileri, bu iğrenç sömürüyü ve iktidarın halk düşmanı tutumunu protesto etmek için harekete geçtiler. "Doğanşehir üreticiler derneğini" kurarak, birleşme ve birlikte mücadele yürütme doğrultusunda kararlı adımlar attılar. Ancak, kitlelerin mücadelesinin yükseldiği her yerde olduğu gibi, burada da halkın mücadelesini pasifize etmek için harekete geçen bir takım politika cambazları, üreticilerin bu haklı direnişlerini kendi siyasi çıkarları için istismar etmeye başladılar. Tefeci-tüccarlarla gizli pazarlıklara girişerek, bu direnişi kırmak için anlaşmalar yapan bu politika cambazları, bilinçli bir faşist olan vali Küçüktiryaki ile de ittifak kurarak, danışıklı bir "fasulye yürüyüşü" düzenlediler. Sömürücü tefecilerle ve faşistlerle işbirliğine giren bu siyaset cambazları, faşist MC iktidarının polislik görevini de üstlendiler; içlerinde Doğanşehir Üreticiler Derneği Başkanı da olan üç devrimci üreticiyi, yürüyüşten bir gün önce Akçadağ jandarmasına ihbar ederek tutuklattılar. Böylece yüzlerindeki maskeyi kitlelerden gizlemek istediler. Bununla da yetinmeyerek, yürüyüşün başlayacağı anda üreticilere aynen şunları söylediler:"Biz valiyle anlaştık, 25 yaşından küçük olanlar bu yürüyüşe katılmayacak. Katılan olursa, jandarma ve polise bu gençleri dağıttıracağız". Bunun üzerine, üreticiler, yürüyüşe katılacak olan gençlerin jandarmaya, faşist valiye teslim edileceğini duyunca, yürümekten vazgeçtiler. Ve bu halk düşmanlarının düzenledikleri yürüyüşe "8 kişi" katıldı.

Oysa, fasulye üreticilerinin direniş yapacağını duyan faşistler büyük bir korkuya kapılmışlardı. Faşist çeteler, "bu yürüyüş fasulye üreticilerinin yürüyüşüne benzemiyor, bize yönelik bir yürüyüş olacak, herhalde"

De.sa.6'da

Uzunköprü'de Alın Teri Tüccarın Cebine Akar

Aracılar ve Tefeciler, Mahsül Daha Dalda İken Köylünün Başına Üşüşüyorlar

Uzunköprü'de pirinç üreticileri, tarım kuruluşları, tüccarlar ve traktör üreticilerini elde tutan tekeller tarafından birlikte sömürülür. Hele tarlası da olmayanlar, neredeyse bedavaya çalışıyor demektir.

Köy arazisine veya büyük toprak sahiplerine, dönüm başına 2000 lira ödenir. Tarım kuruluşları üreticinin varını yoğunu elinden almakta, toprak sahiplerinden geri kalmamakta. Bir dönüme 300 liralık gübre gider. O da gübreyi bulabilirsen. Kanalizasyon ve usta masrafı da eder 250 lira. İşçi ücreti dönüm başına 200 liradır. Harman masrafı da gene bir 200 lira tutar. Pirinç demetlerinin tarladan çıkartılmasında, çuvala konmasında üreticinin kendisinin de beraber çalışması zorunludur. Yoksa kurtarmaz. Kısacası, pirinç çuvalın içine girdiğinde, yapılan masraf dönüm başına 2950 liraya bulur. Ondan sonra da üreticiyi bir düşüncedir alır.

PİRİNCİN EZA VE CEFASI KÖYLÜYE, KÂRI TÜCCARA.

Masrafı, kendi emeği bir yana, üretici kazanacaktır, bunca çabanın karşılığı ne olacaktır? Bilemez. Yalnızca tüccarlar bilir, üreticinin ne "kazanacağını".

Uzunköprü'de dönümün verimi 650 kg.dır. Tüccar pirincin kilosunu 460 kuruştan alır. Dönüm başına ödediği 2990 liradır. Bunu 2950 liralık masraftan çıkartırsanız, bir de bakmışsınız üreticinin eline 40 lira kalmış dönüm başına. Başka tüccara gideyim deseniz, güldüp geçerler size. Köylünün ürününü bedavaya kapatmada aralarında anlaşmışlardır hepsi de.

BU DÜZENDE KÖYLÜ, KOOPERATİFLESSE DE TEKELLERİN, ARACILARIN SÖMÜRÜSÜNDEN KURTULAMAZ

Kooperatiflere ne zamandan bu yana hiç traktör verilmemektedir. Çünkü traktörler gene para babalarının elindedir. Bayiler'de 83000 liralık traktörler 135000 liraya satılmaktadır. Traktör almak için peşin peşin 83.000 lirayı yatırmak, ondan sonra da 52.000 liralık farkı on ay vade ile % 30'dan ödemek gerekmektedir. Yani aracılar fahiş karın yanısıra, açıkça tefecilik de yapmaktadırlar. Hükümet de köylüye "hizmet yarışı"nda aracılardan geri kalmaz. İthal edilen traktörler, bu tür aracıların elinde toplanmakta, hükümetin de yardımıyla bu asalaklar her gün bir çırpıda yeni yeni vurgunlar vurmaktadırlar.

Her yerde olduğu gibi, Uzunköprü'de de köylünün elindeki avuçtaki nin kapışmak tüccara alma şansı yoktur. Bayiler yerine tüccara gidildiğinde, tüccar on ton pirince karşılık 1 traktör vermektedir. Ertesi sene bir on ton daha vereceksiniz ki traktör sizin olsun.

HALKIMIZIN SÖMÜRÜLMESİ TARLADA BAŞLAYIP, TARLADA BİTİYOR

Köyde bedavaya kapatılan pirinç, şehirdeki emekçi halk için ateş pahasıdır. Kilosu 460 kuruşa kapatılan pirinç halka 5 liraya satılmaktadır. Tarladaki yağma ve talan düzeninin aynısı şehirde de işlemektedir. Zulümse gene aynı zulüm. Köylü tarlada ağaya, tefeciye direndiğinde, karşısında jandarma dipçiğini bulmakta; şehirdeki emekçinin karşısına ise, toplum polisi, faşist komandosu, sömürü ve yağma düzeninin bekçi köpekleri çıkmaktadır. Tarladaki köylünün iliğini sömüren asalaklar, şehirdeki emekçilerin de kanını emmekteler.

Şehirlisiyle, köylüsüyle tüm emekçi halkımızın sırtındaki sömürü ve zulme son vermenin tek yolu; tekelci burjuvaziyle toprak ağalarının gerici diktatörlüğünü yıkmaktır. Öyleyse;

ULUSAL HALK DEVRİMİ YOLUNDA İLERİ, YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ İTTİFAKI.

BİZ AKÇAKALE DSİ İŞÇİLERİ, SÖMÜRÜNÜN EN AĞIRINI YAŞIYORUZ

PAZAR ÜCRETLERİMİZ, FAZLA MESAİLERİMİZ VERİLSİN, İZİN HAKKIMIZ TANINSIN.

Biz, DSİ Akçakale şubesinde, 17-18 yıldır kadrosuz çalışan işçileriz. Yıllardan beri, karda kışta en kötü şartlar altında çalışıyoruz. Halimizi ne soran var ne eden. Sabahın saat altısından akşamın onaltısına kadar, günde on saat çalışıyoruz. Fazladan çalıştığımız iki saatin mesai ücretleri ödenmiyor. Paydoslarda, personel işçileri şantiyeye gidip doğru dürüst yemek yiyorlar. Bizler ise bu haktan mahrumuz. Yağmurlu çamurlu günlerde çalışma yapılamaz, yövmiyelerimiz ödenmiyor. Kışın bile işyerine üstü açık arabalarla götürülüyoruz, kapalı servis arabalarından yararlanamıyoruz. Personel işçilerinin sahip olduğu mevsimlik elbise, ayakkabı, şapka, gocuk, sabun, havlu, gibi haklardan yararlanamıyoruz.

Nereye ne kadar paramız kesildiğini belirten bir belge verilmediği için, herşeyden habersiziz. Pazar günleri çalıştığımız halde, yövmiye verilmiyor, pazar ücreti ve izin verilmiyor. Personel işçilerine 11 günde 4 gün izin var. Bizim ise hiç iznimiz yok. Zor durumda kalıp izin istediğimizde, işveren "Al yatağını, git!" diyor.

Güya bizim bir sendikamız var. Türk-İş'e bağlı Tes-İş. Ama bizi ne aradığı, ne sorduğu var.

Emekçi kardeşlerim, dostlarım: yurdumuzun bir çok köşelerinde bizim gibi bir çok emekçilerin hakları acımasızca yenmektedir. Tüm işçi, emekçi kardeşlerimize baskı uygulanmaktadır. Köyde de yoksul köylüler bizim durumumuzdadırlar. Mücadelemizi engellemek için elde ettiğimiz grev hakkı gittikçe anlamını kaybediyor. Çünkü lokavt uygulayan patrona devlet destek oluyor. Bizim ise grevlerimize saldırıyor.

"Yıllardan beri, karda kışta en kötü koşullar altında çalışıyoruz. Halimizi ne soran var, ne eden"

Nasıl grev hakkı mücadeleyle alınmışsa, iş sahamızda mahrum edildiğimiz diğer haklar da birlik ve beraberlik ile elde edilir. Biz sessiz kaldıkça, bu durum daha vahim bir hale gelecek ve üzerimizdeki baskı daha bir artacaktır. Biz fakir çevrelerin insanlarıyız. Patronlar bizi hazırladıkları kanunlarla kıskıvrak bağlamaktadırlar. Bu sömürüye son vermek elimizdedir ve mutluluk içinde yaşamak bizim de hakkımızdır. Biz bir öğle yemeğinde bir kuru ekmek, soğan, bilemedin patates gibi şeyler yerken, bizim işverenlerimiz lezzetli yemeklerini yiyip yanında içkilerini de içmektedirler. Onlar, pavyonda, barda keyif sürerken, çoğumuz yalın kat yorgan ya da hasıra sarınıp yatıyoruz. Biz çalışıyoruz, oysa onlar bizi sömürüp, emeğimizle yaşıyorlar.

BİZ DSİ İŞÇİLERİ OLARAK BİRLİKTE MÜCADELE EDİP HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN HAREKETE GEÇMELİYİZ:
MEVSİMLİK ELBİSE, AYAKKABI, ŞAPKA, GOCUK, SABUN, HAVLU GİBİ HAKLAR BİZE DE TANINSIN
KAPALI SERVİS ARABALARI İSTEYELİM.
FAZLA MESAİLERİMİZ, PAZAR ÜCRETLERİMİZ, ÇALIŞMADIĞIMIZ YAĞMURLU GÜNLERİN ÜCRETLERİ VERİLSİN.
İZİN HAKKIMIZ TANINSIN.
YEMEKLERİMİZ VE YEMEK YEDİĞİMİZ YERLER DÜZELTİLSİN.
PARA KAĞITLARIMIZI İSTEYELİM.
GERİCİ SENDİKA YÖNETİCİLERİNİ DEVİRELİM, KENDİ SENDİKAMIZI KENDİMİZ YÖNETELİM.
EMEKÇİ KARDEŞLERİM. BU SAYDIĞIM ŞEYLERİ ELDE ETMEK İÇİN BİRLİK OLALIM VE MÜCADELE EDELİM. BİZ HAKLARIMIZI MÜCADELEYLE ALMAZSAK, İŞVEREN BİZE ZIRNIK KOKLATMAZ.

YAŞASIN İŞÇİLERİN VE KÖYLÜLERİN MÜCADELESİ!

YAŞASIN HALKIN KURTULUŞU!

AKÇAKALE'DEN DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

"17-18 yıldır kadrosuz çalışan işçileriz. Güya Türk-İş'e bağlı TES-İŞ diye bir sendikamız var."

Emekçi Halkın Sırtına Bir Kambur Daha Yükleyerek Fiyatı Düşürülen Gübre, Bir Avuç Toprakağasının ve Tefecinin Elinde Silah Oldu

ELİ KANLI MC İKTİDARI İĞRENÇ VE HALK DÜŞMANI YÜZÜNÜ GİZLEYEMEZ!

Halk düşmanı yüzü her gün daha açık bir şekilde ortaya çıkan faşist MC iktidarı, iktidara geldiği ilk günlerde yaptığı bir açıklamada, köylünün artık gübre sıkıntısı çekmiyeceğini, gübrenin fiyatının ucuzlatıldığını ilan etmişti.

Ancak kısa süre sonra anlaşıldı ki, ucuzlatıldığı iddia edilen gübreyi en büyük toprak sahipleri, ağalar ve bu gübreyi yoksul ve emekçi köylüye karşı bir silah olarak kullanan kan emici tefeciler ele geçirmektedirler.

Bu nereden bellidir? Bugün gübre dağıtımını esas olarak, tarım satış ve kredi kooperatifleri, ziraat odaları ve kendi şubeleri aracılığıyla Zirai Donatım Kurumu yapmaktadır. Ve bu kurum, en çok pamuk üretiminde kullanılan azotlu gübrenin, tahıl üretiminde kullanılan fosforlu gübrenin ve meyvacılıkta kullanılan potaslı gübrenin dağıtımını yapıyor. Devlet Planlama Teşkilatı'nın yaptığı araştırmalara göz attığımızda ise, azotlu gübrenin neredeyse yarısının, Sabancı, Ekenler, Has gibi büyük toprak sahiplerinin, ağaların pamuk üretimini kontrol ettikleri Çukurova'da dağıtıldığını görüyoruz. Fosforlu gübrenin de yine neredeyse yarısı, tahıl üretiminin büyük toprak sahipleri tarafından yapıldığı Çukurova ve Trakya'da dağıtılmakta, ülkenin tahıl ambarı olarak bilinen ve daha çok, az topraklı köylülerin ya da orta büyüklükte toprak sahiplerinin tahıl ürettiği Konya ve Urfa'ya, dağıtılan fosforlu gübrenin ancak yüzde beşi düşmektedir. Sebzecilik ve meyvacılıkta kullanılan potaslı gübrenin ise, yüzde yetmişten fazlası yine Çukurova, Trakya, İzmir - Antalya bölgelerine dağıtılmakta, ülkenin geri kalan kısmına ise yüzde otuz oranında gübre reva görülmektedir.

Elbette, işbirlikçi tekelci burjuvaların ve toprak ağalarının iktidarı, az topraklı emekçi köylünün değil, toprak ağalarının ve tefecilerin çıkarını gözetecektir.

Fiyatı 140 kuruş olarak tesbit edilen potaslı gübreyi alabilmek için günlerce kasabalarda, resmi dairelerin, Zirai Donatım kurumlarının önünde bekleşen, buna rağmen bulamadıkları gübreyi, tefeci tüccarlardan zor bela 240 kuruşa alabilen Adıyaman'lı iki yurttaşın mektubu, bu gübre sömürüsünü açıkça ortaya koyuyor.

GÜBRE PARASINI YOLDA HARCIYORUZ.

HALKIN KURTULUŞU'NA,

Biz köylüler olarak geçimimizi ve yaşantımızı genellikle buğdaya bağlamışız. Bu yüzden buğdaya ihtiyacımız vardır. Bunun için günden güne Adıyaman'ın Besni ilçesine gübre almaya gidiyoruz. Ve her gittiğimizde "bu gün git, yarın gel" sözleriyle atlatılıyoruz.

Fakat biz gübre almak için ilçeye gittiğimiz birkaç kuruşu köylü komşularımızdan borç olarak almaktayız. Köyden ilçeye gidiş gelişimiz 100 liraya patlamaktadır. Bu yüzden, gübre için aldığımız parayı yolda harcıyoruz.

Halk, ilçenin yollarını kaplıyor, saatlerce ayakta bekliyor. Bizi niçin beklettiklerini sorduğumuz zaman, "az gübre var veremeyiz, kaymakam bey uykudan kalkmamış" diyorlar. Saat olmuş 14.00. Bu saate kadar yatılır mı? Acaba kumar mı oynamış, yoksa dokuz ışık mı okumuş bu bey?

Yüzlerce köylüyü saatlerce hükümet binasının önünde beklettikleri yetmiyormuş gibi, bir de halkı dağıtmak için polisleri gönderiyorlar. Toplanan yüzlerce köylüyü zorla dağıtmak istiyorlar.

Hergün radyolardan gübre fiyatlarının düşürüldüğünü dinliyoruz. Ama 140 kuruşluk gübreyi, mecbur olduğumuz için 240 kuruşa, aracılardan, tefecilerden, köylü düşmanı ağalardan almaktayız. Devrimci selamlar.

KAHROLSUN MC İKTİDARI!
KAHROLSUN BESNİ KAYMAKAMI!
KAHROLSUN TÜM SÖMÜRÜCÜLER!
YAŞASIN HALKIMIZIN MÜCADELESİ!

ADIYAMAN-BESNİLİ BİR KÖYLÜ ÖĞRENCİ

140 KURUŞLUK GÜBREYİ 240 KURUŞA ALIYORUZ, O DA RİCA MİNNETLE.

Bizler Güneydoğu'nun çilekeş insanlarıyız. Senelerce herşeyden yoksun olduğumuz yetmiyormuş gibi, bir de gübre sorunumuz çıktı. Biz köylüler gübrenin yararını anladık. Ama 140 kuruşluk gübreyi, karaborsacılardan rica minnet 240 kuruşa almaktayız. Çünkü bu gübreyi almak zorundayız. Zaten 20-25 dönüm arazimiz var. Gübre koymazsak, ektiğimiz buğdaydan hiç randıman alamıyacağımıza inanıyoruz.

Gıdasız kalan çocuklarımıza bulgur pilavı ve ekmeği idare ile yedirmek zorundayız. Gübre sıkıntısı çeken onbinlerce köylü varken, üç-beş toprak ağası 15-20 şer ton gübreyi alıp saçtı bile.

Acaba diyorum, bizim kabahatimiz 200-300 kilo gübre istemek mi, yoksa toprağımızın az olması mı?

Şimdi suç kimde? Toprak işgal etmeyen dedelerimizde mi, yoksa bu hükümette mi?

ADIYAMAN-GÖLBAŞILI BİR KÖYLÜ

Diyarbakır'da 10.000 Kişi Faşizmi Lanetledi

Diyarbakır Erkek Lisesinde uygulama yapan Diyarbakır Eğitim Enstitüsü devrimci öğrencilerinden Bedrettin isminde bir arkadaş, 23.3.1976 günü ilköğretmen Lisesi Müdürü Bahattin Atilla ve Eğitim Şefi Sezai Eeren in hazırladıkları komplo sonunda koridorda polis, faşist öğretmen ve faşist komandolar tarafından dövülerek, burun kemiği kırıldı. 25 günlük geçici rapor verilen Bedrettin ve faşist saldırganlar çarşı karakolunda ifadeleri alındıktan sonra mahkemeye götürüldüler ancak savcı sorgu bile yapmadan faşistleri bıraktı. Arkadaşlarını alan devrimciler Adliye'nin dışına çıktılar ancak Adliyenin kapısında faşist MHP'li Kiracılar Derneği Başkanı Yaşar Aktop'un silahlı saldırısıyla karşılaştılar. Her zaman olduğu gibi silahla saldıranın yerine polislerin, yine devrimcilerin üzerine saldırmaları halkla polisin çatışmasına neden oldu. Burada tartaklananlar polis tarafından karakola götürüldüler.

Tüm bu olaylar üzerine bir grup devrimci Urfa Kapı'nın ağzında sloganlarla yürüyüşe geçti. Melik Ahmet Caddesi boyunca "Kahrolsun Faşizm", "Polis Kurşun Sıkamaz", "Katil İktidar", "Katil Polis", "Kuçke Reş Türkeş" sloganlarıyla yürüdü. 200-300 metre sonra halkın katılmasıyla bu sayı 3500-4000 arasına ulaştı. Melik Ahmet'teki dörtyolda iki devrimcinin konuşmasıyla olay halka anlatılarak faşizm lanetlendi. Kitle oradan Gazi Caddesine geçerek yürüyüşü sürdürdü. Belediye'nin önünde ve yol boyunca katılan halkla sayı Dörtyol'a gelince 10.000 e ulaştı. Dörtyol'da devrimcilerin yeniden olayı anlatmaları üzerine halk, bundan böyle ilköğretmen Lisesi'ndeki faşist komando bozuntularını ve faşist yöneticileri Diyarbakır'da barındırmayacaklarını söyledi. "Bu protesto yürüyüşü ihtar olsun. Bundan sonra başka türlü davranacağız ve faşizme geçit vermeyeceğiz" dediler. "Kahrolsun Faşizm", "Katil Polis", "Katil İktidar" sloganlarıyla dağıldılar.

YAŞASIN HALKIMIZIN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİ!
KAHROLSUN FAŞİZM!

ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON!..

çıraklık mukaveleleri iptal edilmelidir

Şehrin bir caddesi üzerinde kurulmuş, ezilen ve sömürülen, buğdayı 235 kuruştan elinden alınıp tekrar kendisine "tohumluk buğday" diye 305 kuruşa satılan; 10 koyun, bir inekten 6 ay uğraşıp didinip bir teneke [illegible] tereyağ biriktirerek şehre götüren ve vita-yağ ve sanayağ ile değiştiren, gücü yetmeyince tarlasını hain tefeciye ortaklığa veren, çay şeker parası kalmadığı için faizciden yüklü faiziyle para alan ve yine gücü yetmeyip, çocuğunu okutamayan, babası Almanya'da işçi olan çocukların çalıştığı, yani sözün kısası tüm çelişkileri bağrında barındıran bir yer: KIRŞEHİR SANAYİ SİTESİ.

Babası ve yakınlarının sömürüldüğü yetmiyormuş gibi sıra şimdi de körpecik bedenlerde ve gencecik çocuklarda.

İĞRENÇ BİR SÖMÜRÜ VE AHLAKSIZLIK ÖRNEĞİ: ÇIRAK SÖMÜRÜSÜ

Patronlar sömürülerini ve ahlaksızlıklarını örtbas edebilmek ve ilerde kendisi için sorumluluk olabilecek şeyleri engellemek için yanına çırak olarak aldığı çocuğun babasını veya yakınını çağırarak onunla bir anlaşma yapar. Anlaşmanın nasıl yapılacağını, sayın noterlerimiz daha iyi bilir. Şöyle yazar: "Her hangi bir iş kazasından ve çalışanın başına bir şey gelmesinden ve işten çıkarılması halinde işveren sorumlu tutulamaz" Mukavelenin altında işe alınanın velisinin imzasını attırıp bir de Türkiye Cumhuriyeti adına çalışan noterlerimiz tastik etti mi patron için bir sorumluluk kalmaz. İlk ahlaksızlık burada başlar.

Zavallı ana ve baba, oğlum sanat sahibi olacak, altın bileziği koluna takacak diye sevinir durur. Ne bilsin, kolunun kopacağını, elinin kesileceğini, belki de öleceğini.

Bir yanda bakımsız, bitkin, halsiz ve sonu gelmeyen iş kazalarıyla karşı karşıya bir tezgahın başında saatlerce ayakta duran veya bir aracı tamir için yere uzanmış yatan, hatta sırtında kendi ağırlığından çok fazla yükle iki büklüm ilerleyen çocuklar. Üstlerbaşları yağ, kir pas içinde, cehaletin karanlığına hapsedilmiş binlerce çocuk işçi. Diğer yanda çırakların, kalfaların alınterini ve emeğini sömüren patronlar.

ÇOCUK İŞÇİ SÖMÜRÜSÜ, GERİ TOPLUMSAL YAPININ BİR ÖZELLİĞİDİR

Yurdumuzdaki geri toplumsal yapının en önemli özelliklerinden biri bütün hakları ellerinden alınmış onbinlerce çocuk işçinin köle gibi çalıştırılmasıdır. Çocuk işçiler patronların ucuz iş gücü kaynağıdır. Ayrıca

Patronlar çocuk işçileri yetiştirme ve onlara bir sanat kazandırma bahanesiyle her türlü keyfi muameleyi uygulamaktadırlar.

patronlar sömürü ve zulümlerine daha kolay boyun eğdirecekleri düşündükleri için bir çok yerde çocuk işçi çalıştırmayı tercih etmektedirler. Artan hayat pahalılığı ise yoksul halk çocuklarını bile çalışmaya zorlamaktadır. Böylece para babaları bir yandan halkımızı bir dilim ekmeğe muhtaç ederken diğer yandan da yoksulluğun yarattığı geçim sıkıntısından yararlanarak karlarına kar katmaktadırlar. Patronlar, çocuk işçilere büyük bir insanın yapabileceğinden daha çok iş yaptırıyorlar. Çocuklar yetişkin işçiler gibi vardiyayla çalıştırılmaktadırlar. Üstelik kötü sağlık şartları altında patronlar bunları sigortasız yani kaçak çalıştırıyorlar. Bu şartlar altında çocuklar daha genç yaşta yıpranıyorlar. Patron çocukların emeğini sömürmenin yanısıra, onlara gerici birtakım baskılar uyguluyor. Çocukları dövüyor, onlara küfrediyorlar.

Çocuk işçilerin iş güvenliği yoktur. Patronlar istedikleri zaman işten çıkartıyorlar. Çocuk işçilerin ise haklarını arayacak bir sendikaları yok. Onlar tamamen örgütsüz ve dağınık durumdadırlar. Çocuk işçilerle patronlar arasındaki ilişkiler işçi patron ilişkisi değil usta çırak ilişkisidir. Bu ilişkide çıraklık sözleşmesi usulüne göre, ustaya sadakat gerekir, ustanın ağzından çıkan kanundur anlayışı hakimdir.

Patronlar çocuk işçileri yetiştirme ve onlara bir sanat kazandırma bahanesiyle hertürlü keyfi muameleyi uygulamaktadırlar. Atölyelerde çocuk işçiler her an için hakaret ve dayağa karşı karşıyadırlar. Bazı yerlerde su içmek ve tuvalete gitmek; en tabii ihtiyaçlarını karşılamak dahi yasaklanmıştır. Patronlar çocuk işçileri sindirmek için akla gelmedik daha bir çok metot uygulamaktadırlar. Mesela; iki çırak veya kalfanın yanyana gelip konuşmalarını, 5-10 dakika dinlenmelerini, 5-10 dakika işe geç gelmelerini, yabancılarla ilişki kurmalarını engelliyor veya işçiyi, çırağı işten atıyorlar. Çıraklar sendikalı ve sigortalı olmadıkları için, sürekli patronların tehditi altında karşı karşıya kalıyor. Kanuni haklar kağıt üzerinde kalmaktadır.

PATRONUN ÇIKARINA GÖRE ÇOCUK KİMİ ZAMAN İŞÇİ KİMİ ZAMAN ÇIRAKTIR

Gerek iş kanununda, gerek sosyal sigortalar kanununda çocuk işçilerle ilgili bazı hükümler bulunduğu halde, patronlar, çocuklara istedikleri zaman işçi, istedikleri zaman da çırak muamelesi yaparlar. Mesela işçilere asgari ücret hükmünü getiren iş kanunu karşısında patron çırak olarak çalıştığını söyler ve ona çok az bir haftalık verir. Çünkü kanunlar çırağın yaptığı iş karşısında ücret almasını öngörmektedir. Çıraklık sözleşmesine göre çırağın ya da kalfanın başta gelen görevi ustaya yani patrona sadakattir. İşte patronlar çocuk işçileri ezerken, gerektiği zaman bu hükümlerin arkasına saklanırlar. Kanun patronların 18 yaşından küçük çırakların mesleki eğitimlerini sağlamakla yükümlü olduklarını yazmaktadır. Patronlar bu hüküm hatırlatılınca, onlar bu sefer de çocukları işçi olarak çalıştırdıklarını öne sürmektedirler, işçilerin 8 saatten az çalışamayacaklarını belirtmektedirler.

Çocuk işçilerin iş güvenliği yoktur. Patronlar istedikleri zaman işten çıkartıyorlar.

Hakim sınıflar bütün bu baskıların yanı sıra, çocuk işçiler ve çıraklar arasında yaygın bir gerici propaganda yürütmektedirler. Patronlar ve iktidarlar, çocuk işçileri gerici gazete, foto-roman ve seks romanı okumaya, kötü filmlere pis yerlere gitmeye teşvik ediyorlar. Devrimci yayınların okunmasını ise zorla engelliyorlar. Bazı yerlerde çocuk işçiler faşist ideolojinin propagandasının yapıldığı yerlere zorla götürülüyorlar.

İNSAFSIZCA SÖMÜRÜLEN ÇOCUK İŞÇİLERİN ACİL TALEPLERİNİ KARARLILIKLA SAVUNMALIYIZ

ÇIRAKLIK MUKAVELELERİ İPTAL EDİLMELİDİR,

SİGORTASIZ ÇIRAK VE KALFA KALMAMALIDIR.
İKİ SAATLİK MESLEKİ EĞİTİM İÇİN KARARLILIKLA MÜCADELE EDELİM.
ÇIRAK VE KALFALAR ÜZERİNDEKİ BASKI, DAYAK VE KÜFÜRE SON VERİLMELİDİR.
İŞ YERİ ŞARTLARI SAĞLIĞA UYGUN HALE GETİRİLMELİDİR.
İNSANCA YAŞAYABİLMEK İÇİN İLERİ

KIRŞEHİRLİ BİR DEVRİMCİ

kırşehir sanayi işçileri iliklerine kadar sömürülüyor

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ'NE

Gazetenizde yayınlanan işçi-köylü mektupları bizi son derece sevindirmektedir.

Biz Kırşehir Sanayi Sitesi çırak, kalfa ve küçük emekçilerin sorunlarını yazarsanız çok memnun oluruz.

Biz Kırşehir Sanayi Sitesi işçileri yaklaşık olarak 600 kişiyiz. Hepimizin sorunları hemen hemen aynıdır. Genellikle, çoğunluğumuz köylü çocuğu olduğumuzdan ilk okulu ancak bitirmiş kişileriz, Aramızda biraz uyananlar ise kurtuluşu diğer büyük şehirlerde bulmaktadır. Hiç olmazsa sigortalı olurum diye, oysa burada sigortacı yılda bir veya iki defa gelir. Site dükkanları iki kapılıdır. Sigortacılar ön kapıdan girerken biz arka kapıdan kaçmak zorundayız. Aksi halde patron tarafından işten atılmakla tehdit ediliriz.

Zaten sigorta, iş güvenliği, belirli iş saati ve normal ücret istersek derhal işten atılırız. Diğer bir atölyede çalışma imkanımız yoktur. Çünkü "sen uyanıksın" dercesine davranır. Ve işe almaz.

Meydana getirdiğimiz artık değerin % 2 si kalfaya, bir o kadarı tüm çıraklara ve tüm atölye masrafı çıktıktan sonra, % 90 nı patrona kalmaktadır. Ücret durumumuz ise şöyledir.

Çırak ilk işe girişte: Haftalık 250 kuruş, yemek parası günde 250 kuruş,

7 yıllık bir kalfa: Haftalık ortalama 100 TL., günde 5 TL. yemek parası alır.

İşte Türkiye'de bütün çalışanların bir parçası olarak, biz Kırşehir Sanayi İşçileri iliklerimize kadar sömürülüyoruz. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de küfür edilmekte, dayak ve baskı yapılmaktadır.

Bütün sorunlarımızın halktan yana kişi ve yayınlar tarafından dile getirileceği inancındayız.

KIRŞEHİR SANAYİ SİTESİNDEN BİR İŞÇİ

İş Kanununda İş Günü 8 Saattir; Biz 24 Saat Çalışıyoruz

ÇOCUKLARIMIZLA AYNI SOFRADA, GÜNDE BİR ÖĞÜN OLSUN YEMEK YİYEMİYORUZ!

HALKIN KURTULUŞU, Mecitözü Çiftçi Mallarını Koruma Teşkilatı'nda görevli bir bekçiyle konuştu:

H.K.- Çiftçi Mallarını Koruma Teşkilatı nedir?

- Teşkilatımız 1941 yılında çıkarılan 4081 sayılı kanun uyarınca kurulmuştur. Halk arasından seçilmiş ücretsiz beş kişilik bir heyet tarafından yönetilir. Görevi, ilçe sınırları içine giren bağ, bahçe, fidanlık gibi ekili arazilerin korunmasıdır. Teşkilatın bütçesi bağ, bahçe ve diğer arazi sahiplerinden, aşağıda belirtilen oranlarda alınan primlerden oluşur.

Bağ ve bahçelerden dönüm başına koruma primi: 15 TL.

Şeker pancarı tarlasından dönüm başına alınan koruma primi: 15 TL.

Mercimek tarlasından dönüm başına koruma primi: 10 TL.

Günebakan tarlasından dönüm başına: 11 TL.

Mısır, yulaf, burçak, v.s. tarlasından dönüm başına koruma primi: 6 TL

Ayrıca ekili olsun, olmasın sulak araziden dönüm başına koruma primi: 6 TL, kıraç araziden dönüm başına: 5 TL. prim alınır.

Bunun dışında, büyük baş hayvan sahipleri hayvan başına 10 TL, küçük baş hayvan sahipleri hayvan başına 4 TL otlak primi öderler. Ekili arazi içinde görülen hayvan başına da 3 TL ceza kesilir. Bu primlerden oluşan teşkilatın bütçesi her yıl haziran ayında görüşülüp kabul edilir.

H.K.- Teşkilatınızda nasıl bir görev bölüşümü yapılmıştır? Çalışma saatleriniz ve görev alanlarınız belli midir?

- Teşkilatımızda bir bekçibaşı, dokuz da bekçi görevlidir. İlçemizin arazi durumuna göre 7 bölge için görev bölümü yapılmıştır. 2 bölgeye birer bekçi, diğer beş bölgeye de yedi bekçi düşmektedir.

Çalışma saatlerimiz sınırsızdır. Günün 24 saati görevli sayılırız. Bir bekçiye 5 kilometrekare arazinin korunması görevi düşmektedir. Ayrıca teşkilatın muhasebe ve tahsilat işlerini de ücretsiz olarak bekçibaşı yapıyor.

Durumumuza bakar bakmaz hemen anlaşılacağı gibi, hayat şartlarımız çok zor ve katlanılmazdır.

Öyle ki, Teşkilatta görevli arkadaşlar, her gün görevli bulunduğu sahayı kontrol etmek, birbirleriyle irtibat kurmakla yükümlü olmak bir yana, sürekli olarak gerek hayvan, gerekse arazi sahiplerinin hakaret ve tenkitleriyle karşı karşıya kalmaktadırlar. Kanunlarımızda iş günü sekiz saat olarak belirlenmesine rağmen, hiçbirimiz günde bir öğün olsun çocuklarımızla yemek yiyemez durumdayız. Hiçbir ek mesai ve yan ödeme almadan 24 saatlik görev yapıyoruz. Bütün bu ağır ve adaletsiz çalışma koşullarına karşılık, elimize aşağı yukarı 1000 lira bir para geçiyor. Sözde sigortalıyız ama, sigortaya kesilen primlerin bir faydasını görmedik. Sigortadan ne ilaç alabiliyoruz, ne parasız tedavi görebiliyoruz!

Hayat şartlarının katlanılmaz hale geldiği, pahalılığın alabildiğine arttığı şu günlerde 5 nüfus geçindireceksin, çocukların okul masraflarını karşılayacaksın; hem de bütün bunları eline geçen 1000 lirayla yapacaksın! Sizin de gördüğünüz gibi, bu oldukça marifet isteyen bir iş.

Bugüne kadar çeşitli vesilelerle müracaatta bulunduğumuz devlet yöneticileri, parti başkanları, milletvekilleri, yetkililer!

İŞTE KANUNLARINIZ;
İŞTE BİZİM DURUMUMUZ!
İNSANCA YAŞAMAK BİZİM DE HAKKIMIZ: BUNU SİZDEN DİLENMİYORUZ!

Teksif Sendikası Başkanının Tekstil Sanayiinde Hissesi Var

PATRON VE SENDİKA AĞALARI BİR OLMUŞLAR, İŞÇİLERİ HAYASIZCA SÖMÜRÜYORLAR.

Kayseri Orta Anadolu Mensucat fabrikasında 300'ü kadın olmak üzere 1500 işçi çalışmaktadır. Bunların çoğu kadrosuz işçilerdir. İş garantisi diye bir şey bilmeyiz. İşveren istediği zaman, istediği işçiyi tazminatsız işten atar.

Günde 8'er saatten üç vardiya olarak çalışıyoruz. Bu sekiz saatin yarım saati öğle yemek paydosu, 7.5 saati ise mecburi çalışma mesaimiz. Dışardan bakınca bu durumda bir anormallik yok. Ama patron işi öyle ayarlamış ki, 8 saat aralıksız çalışan usta bir işçinin 1000 atkı atacağını hesaplamış ve 1004 atkılık bir taban tesbit etmiş. Bunun altına düşürmek yok. Bu taban sayının üstüne çıkan usta işçiye ise % 15 pirim ödüyor. Tabii bu primi alabilmek için işçinin hiç durmaksızın çalışması gerekiyor. Usta işçiler yemeklerini dahi, ayak üstü makinalarının başında yerler ve makinalarını durdurmazlar. Peki makinanın, yemek molasında dahi çalışmasını kim sağlıyacak? Elbette, yemek molasını bile kullanmıyan vasıfsız işçiler.

Patronun bu işçiyi insan yerine bile koymayan, iğrenç sömürüsü yetmiyormuş gibi, bir de yeni bir müdür geldi. "Fabrika zarar ediyor, bu fabrikayı kapanma tehlikesinden kurtaracağım" diyerek bize daha da büyük bir baskı yapmaya başladı. Eline bir ayna almış, az bir ıskarta bulur bulmaz, basıyor cezayı. Yövmiyemizi kesiyor. Bu ay bir çok arkadaşımızın 300-400 liralık yövmiyesi kesildi. Aslına bakarsan, devlet istatistiklerine göre tekstil sanayiinde çalışan bir işçi, 2 saatlik çalışmasıyla yövmiyesini ödüyor. 5,5 saatte işverene çalışıyor.

Müdür aldığı 50.000 lira aylığı hakkedebilmek, patrona iyi uşaklık yapabilmek için bizlere göz açtırmıyor. Bir süre önce aylıklarını almaya giden arkadaşlarımız veznenin önünde toplandılar diye üç işçiyi işten attı. Şimdi veznenin önünden geçenler, işten atılırız korkusuyla göz ucuyla dahi sağa sola bakamıyorlar. Tuvalete gitmek için bile fiş almak zorunda kalıyoruz.

Bundan bir süre önce de iki daha sonra da üç kişi, hiçbir iş yapmadan devamlı olarak işçileri izliyorlardı. Belli ki patron ya da müdür tarafından tutulmuşlardır.

SARIZLILARA KAYSERİ'DE İŞ VERMİYORLAR.

Çıkan işçilere de bonservis vermekte zorluk çıkarırlar, halbuki yeni bir işe girmek için de bonservis şart. Bonservisin olmazsa, imtihanı kazansan da yeni bir işe giremezsin.

Bir de buradaki fabrikalarda, nüfus kağıtlarında Sarız doğumlu olduğu yazılanlar işe giremezler. Bu, bir kaç yıldır böyle ve patronlar bu konuda çok titiz davranıyorlar. Sarızlıları işe almamak konusunda bütün Kayserili patronlar anlaşmışlar. Çünkü Sarızlılar devrimcidir, kürt ve alevidir.

Biz fabrikadaki işçiler, Türk-İş'e bağlı Teksif'e üyeyiz. Sendikanın şube başkanı Tahir Horoz diye bir adam. Daha önce usta işçiydi. Şimdi altında lüks bir arabası var ve modern bir hayat yaşıyor. Burada bir-iki fabrikada hissesi var. Örneğin TEKSTİL ortakları arasında beşinci sırada sendika başkanı Tahir var.

Başkanı patron olan sendika, işçileri patrona karşı savunur mu? Biz de böyle oluyor. Yapılan baskılara ne sendika karşı çıkıyor, ne de seçmiş olduğu işçi temsilcisi. Zaten temsilcinin kim olduğunu da bilmiyoruz ya. Bizim bildiğimiz, işçi temsilcisini demokratik bir şekilde işçiler seçer. Halbuki bizdeki temsilciyi Tahir denilen adam tayin ediyor. Temsilciler ya ustabaşı yada ustalardandır ve hepsi de Tahir Horoz'un adamlarıdır.

PATRONUN STOKLARI BİTTİ, TEKSİF DE GREVİ BİTİRDİ.

Bundan iki yıl önce, bizim fabrikada sendika greve gitti. Grev 52 gün sürdü, sonunda hepimiz [illegible] Grev boyunca bize yardım etmediği gibi patrona da tam da istediği gibi bir toplu sözleşme imzaladı.

Sonradan anladık ki patronun stok malı çokmuş, bu malları grevden bir iki gün önce fabrikadan dışarı çıkarmış, depo dolusu mallar tükenince, stok malları eriyince, ki esas o zaman patron sıkışacaktı, bizim grev de sendika tarafından kaldırıldı. Sendika başkanı, hem de ücretlere hiçbir zam almadan toplu sözleşmeyi imzaladı.

İşte fabrikadaki durumumuz, sendikanın tutumu böyle.

Bize yapılan baskıları, dertlerimizi sendika başkanına söyleyince, 30.000 üyeli teksif sendikası Kayseri Bölge Başkanı Tahir Horoz; "Bir Horoz 30.000 tavuğa ne yapabilir?" diye sızlanıyor.

Onun insanlığını inkar etmesine bir diyeceğimiz yok ama, gün gelecek, tavuk olmadığımızı ona da, bütün sömürücülere de göstereceğiz.

KAYSERİLİ DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN GAZETESİ TANITMA BİLDİRİSİ

TÖB-DER Genel Merkezi ve onun paralelindeki şubelerimizin başına çöreklenen revizyonistler, mücadelemizi saptırmaya ve sürekli talimat aldıkları revizyonist, sözde işçi sınıfı partilerinin kuyruğuna takılarak örgütsel bağımsızlığımızı yok edici, bölücü davranışlar içine girmişlerdir. Yurtsever Devrimci Öğretmenlerle bu revizyonistler arasındaki, uzun zamandanberi süregelen çelişkiler, iptal edilen 6 Aralık eylemleri öncesinde iyice açığa çıkmış ve bütün yurtta bu revizyonist yöneticilere karşı yoğun bir muhalefet hareketi başlamıştır. Ancak bu muhalefet hareketinin olumlu bir şekilde örgütlenememesi, birbirinden kopuk bir şekilde tek tek ortaya çıkışı, revizyonistlerle etkin mücadele olanaklarını azaltmaktadır. İşte YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN gazetesinin görevi; yurt çapında başlayan bu muhalefet hareketini toparlamak ve pasifizmi örgütümüz bünyesinden atarak, TÖB-DER'in aktif mücadelede gereken yerini almasını sağlamaktır. Bizler bu görevimizin oldukça zor olduğunun bilincindeyiz; ancak burjuva reformizmi, revizyonizm, oportünizm, anarşizm ve troçkizm gibi pisliklerden arınmış olmamız, bizlere bu mücadeleyi göğüsleyecek gücü vermektedir.

TÖB-DER Genel Merkezinin ve onun paralelindeki Istanbul Şubesinin çıkardığı gazeteler, bunları çıkaran revizyonist yöneticiler tarafından TİP, TSİP gibi revizyonist partilerin kuyrukçuluğunu yapar duruma getirilmiş, hatta bu kadarla da kalınmamış; sayfaları, polise ihbar niteliği taşıyan, bölücülüğün bayraktarlığını yapan yazılarla donatılmıştır. Gazetelerin sütunları gerçek devrimci öğretmenlere sürekli olarak kapalı tutulmuştur. Kendi gazetelerinde mücadele vermekten alakonulan öğretmenler, örgüt içinde eleştiri, öz-eleştiri mekanizmasını işletmek istemişler, ancak bu haklı istekleri de revizyonist yöneticiler tarafından engellenmiş, ya da engellenmeye çalışılmıştır.

İşte gazetemiz YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN demagojiyi ellerinde bir kılıç gibi kullanan bu revizyonistlere karşı, aktif mücadeleyi örgütlemek için çıkmaktadır. Mücadelemiz başta ABD emperyalizmi olmak üzere, Sovyet sosyal-emperyalizmine, faşizme, revizyonizme, şövenizme ve feodalizme karşı bir mücadeledir.

GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN İLERİ

yurtsever DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

GAZETESİ
P.K. 6 AKSARAY-IST.

Revizyonistler, Devrimci Kişi ve Kurumları Çeşitli Oyunlarla Altetmeye Çalışıyorlar

İzmir'de Batı Tekstil Tokez ve Kent Lastik fabrikasındaki işçi direnişi ve grevini desteklemek üzere revizyonistler sözde bir çağrı yaptılar. Toplantıya, yalnızca kendi paralellerinde düşünen demokratik kuruluşlar çağrıldı. Gerçek devrimci demokratik kuruluşlara ise çağrı yapılmadı. Çağrı yapılan kuruluşların da büyük çoğunluğu toplantıya gelmedi.

Toplantıda iki devrimci kuruluş üyesinin doğru önerisi kabul edilip bildiri dağıtılması, desteklemeyi kabul eden her kuruluşun bildiriye imza atıp, yardımda bulunması, basın toplantısı yapılması kararı alındı ve bir komisyon seçildi.

İkinci gün bütün kuruluşlara çağrı yapıldı. Fakat revizyonistler kendilerinin çoğunlukta olduğu bir toplantı yapıp, gerçek devrimci bir kuruluşun bir üyesiyle işçi temsilcisini komisyondan parmak hesabı ile çıkardılar.

Revizyonistlerin diğer devrimci demokratik kuruluşları toplantıya çağırmamalarının sebebi, bu kuruluşların Sovyetler Birliği'nin sosyal emperyalist olduğunu söylemeleri ve tutarsız, sözde devrimci, özde revizyonist sendika ağalarını eleştirmeleri idi.

Halkın Kurtuluşu, İzmir TÖB-DER mitingini doğru olarak, revizyonistlerin zevahiri kurtarma çabası diye nitelendirmişti. Ona çok kızmışlar, kendilerine sosyal-faşist diyenlerle ittifak kuramazlarmış. Peki, onlar sosyal-faşist değildir de nedir?

Onlar, 12 Mart'ta yapılmak istenen fakat valilikçe verilmeyen mitinge de katılamıyacaklarını belirtmişler, öldürülen devrimci işçi Hüseyin Güzel ile ilgili basına açıklamayı da imzalamamışlardı.

Bütün bunlar, onların devrimcilere karşı uzlaşmaz ama faşizme karşı teslimiyetçi tavırlarının birer kanıtıdır. Bu karakterleri onların Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi olmalarından geliyor.

Fakat her gün onların gerçek yüzleri açığa çıkmakta, işçiler, emekçiler ve yurtseverler tarafından daha yakından görülmektedir. Onlar bir kısım iyi niyetli kişileri etkiliyebiliyorlarsa bu geçici bir şeydir.

Türkiye halkı, ABD emperyalizminin boyunduruğunu kıracak, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmasını önleyecek; bağımsız ve demokratik Türkiye'sini kuracaktır.

biz

Biz
Ne salonların viskili partilerinde
Ne de diskoteklerdeyiz
Biz
Yaşam kavgasında
Fabrikalardayız, tarlalardayız.
Ve biz
Halkın Kurtuluşu için
Kavganın birer neferiyiz.

M.K.
VİRANŞEHİR

ÖRGÜTLENİN ARKADAŞLAR,
DEVRİME KAVUŞMAK İÇİN.
PROLETERLERİN, EMEKÇİNİN
HÜKÜMETİNİ KURMAK İÇİN.

İŞİMİ BIRAKMAM YARI
BALABANİ OLMUŞ ARI
EMPERYALİST CANAVARI
BİN YERİNDEN SOKMAK İÇİN.

BALABANİ

İşkencecilerden hesap sorulmalıdır

İşkence ve Zulüm Beni Yıldırmak Bir Yana Daha da Biledi

BEN GÜLİSTAN KUTLU. İŞKENCE SONUCU DOKUZ AYLIK ÇOCUĞUM SAKAT DOĞDU. İKİ GÜN SONRA ÖLDÜ. BUNLAR KATİL, DAHA ANA KARNINDAKİ ÇOCUĞU ÖLDÜRÜYORLAR.

Ben kocası yıllardır hapiste yatan, bir çocuk anası devrimci bir bacınızım. "Halkın Kurtuluşu" gazetesini her hafta okuyorum. Geçen haftalarda işkence edilen devrimcilerin resimlerini gördüm. Yapılanları okudum. İşkence biz emekçileri, yolundan döndürmez, tersine bizi daha çok biler, inancımızı arttırır. Bende çok işkence gördüm, ama hiç bir şey elde edemediler, beni yıldıramadılar. Eskiden adım adım ileri giderken şimdi koşarak ilerlemekteyim.

4 Kasım 1974'te Ceyhan İş Bankası soygunu olduğunda, ani bir baskın yaparak beni karakola götürdüler. Oraya niye getirildiğimi bile bilmiyordum. 9 aylık hamile olmama rağmen, "kocan kardeşiyle birlikte sizin evde banka soymayı planlamış" söyle bakalım ne konuştular, planları neydi diye bana zorla ifade yazdırıp imzalatmaya çalıştılar. Ben bir şey bilmediğimi söyledikçe karnıma copla, yumrukla vuruyorlardı, ayakkabılarının topuğuyla ayağıma vurduklarında tırnağım önlerine kadar sıçradı, ağzımdan, burnumdan kanlar akıyordu, ama bırakmıyorlardı sileyim, kanları yut diyorlardı; kan izleri belli olmasın, işkence gördüğüm anlaşılmasın diye. Kocamı getirdiler, gözümün önünde yedi tırnağını söktüler, beni saçlarımdan tutup yerlerde sürüdüler. Bu arada sancılandım doktora götürdüler, doktorda insanlık ne gezer, oda aynı köpek soyundan. Bir şeyin yok geçer dedi, elime verdi ilaçları. Sıra falaka atmaya gelmişti ki, banka soyan arkadaşlar ele geçti, beni bıraktılar. Ama üç gün hücreye attılar beni o durumda kimse görmesin diye, tabii istemezler; bacaklarım davul gibi şişmiş, her tarafım mosmor olmuş, sancıdan kıvranıyorum. Çocuk sakat doğdu, sağ bacağı kırılmış, birkaç gün sonra da öldü. Bunlar katil, daha ana karnındaki çocuğu öldürüyorlar.

Yakalandığımda 4 yaşındaki oğlumu bile alıp getirdiler sorguya çekmeye, duyun, anlayın artık bunların ne olduğunu. Oğlum Devrim'i polisler, kahrolsun faşistler dedi diye 2 gün benimle beraber hücrede tuttular.

BANA İŞKENCE YAPAN FAŞİST KOMİSER SAMİ'DİR. ÇOCUĞUMUN KATİLİ DE BU FAŞİSTLERDİR. Ama gün gelecek bunların hesabını soracağız. Bunların işkenceleri bizi yıldıramaz.

GÜLİSTAN KUTLU
CEYHAN

Fehmi Altınbilek'in Emrindeki Polisler, 7 yaşındaki Kızımı Kurşunladılar

Ben Nazmiye'nin Bostanlı köyünden Süleyman Nakış. Biz evde 14 nüfusuz, bu kadar kişiyi beslemek için öbür köylülerimiz gibi ben de diğer vilayetlere gidip çalışıyorum, biraz para biriktirip bununla da kışı geçireyim diyorum. Ama aldığım para 12 ay ancak yarı aç, yarı tok yaşamamıza yetiyor. Yani sizin anlayacağınız 12 ay oruç tutuyoruz. Haydi ben böyle yaşamaya alıştım; peki bu genç filizler ne olacak, bu fakirlik başımızdan hiç mi kalkmayacak?

Bu açlık derdi yetmiyormuş gibi bir de başımızda jandarma baskısı var. 1.9.972 günü MİT ajanı, jandarma üsteğmen Fehmi Altınbilek ve arkadaşları gece saat iki sıraları kapıyı kırıp içeri girdiler, 25 kişi kadar vardılar. Hepimizin üstüne çoluk çocuk demeden kurşun yağdırmaya başladılar. Üç tane mermi bana değdi, sol tarafımdan girdi sağ tarafımdan çıktı, 7 yaşındaki kızımın kulağının arkasından girip sol gözünden çıktı, halen mermi parçaları gözünün içinde ve boynunda duruyor. O zaman mevsim kıştı, ailem ve çocuğum karların içinde yürüyerek kaçtılar, ikisinin ayakları dizlerine kadar dondu, bir ay Elazığ Devlet Hastahanesinde yattılar. Ben dağılan ailemin ve çocuklarımın geçimini sağlamak için evde baskın yapanları mahkemeye verdim, Hasan Kocademir diye Tunceli'li bir avukat tuttum. Beni vuran polisi üç gün gözaltında tutup bıraktılar, avukatta davamla doğru dürüst ilgilenmedi, dönek çıktı, ben de onu avukatlıktan azlettim, bunun üzerine o da beni mahkemeye verdi. Önce hakkımda 20.000 liralık tazminat davası açtı, sonra davayı kazanıp beni icraya verdi, bu işlerde hiç suçum olmadığı halde bu kadar zararım oldu.

SÜLEYMAN NAKIŞ

FAŞİSTLER KARASAR KÖYÜNÜN YOLUNU AÇMADILAR

"Anladık ki, Başkalarına Güvenirsek Bu Kokuşmuş Düzen Değişmeyecek"

"HALKIN KURTULUŞU" GAZETESİNE,

Faşist MC iktidarı her türlü ihtiyaç maddelerine yaptığı zamlar yetmemiş gibi, kışa da zam yaptı bu yıl.

Karasar köyü baskılara boyun bükmeyen ve bükmeyecek olan Çorum'un merkez köylerinden biridir.

Çorum'un bütün köylerinin yolları devlet tarafından açılırken Karasar köyünün yolu açılmamıştır. Koy ogretmeni yolun açılması için Vali Adil Aktan'a müracaat ettiğinde aldığı cevap şu oldu: Sizin köyün yolu açılmayacak. Bunun sebebi de, karasar köyü halkının 7'den 70'e ilerici ve yurtsever olması.

Buna karşı Karasar köylüleri seferber olarak kendi yollarını kendileri açmışlardır.

"Bizi kurtaracak olan her zaman ve yalnız kendi kollarımızdır" diyen Karasar köylüleri durumlarını şöyle açıklıyorlar: "Bizler dört yıldan dört yıla çeşitli parti yöneticileri tarafından ziyaret edilen yurttaşlarız. Geçmişten bu yana durumumuzda bir değişiklik olmadı. Artık anladık ki, başkalarına güvenirsek bu kokuşmuş düzen değişmeyecek. Ezilen, sömürülen, horlanan bizleriz. Onları zengin eden bizim bileklerimizdir, bizim kollarımızdır, bizim gücümüzdür."

İşçiler, öğrenciler, yurtsever aydınlar, devrimci öğretmenler; iktidar yine bizim gücümüzle kurulacaktır

ÇORUM'DAN BİR DEVRİMCİ

FAŞİSTLER, KIZ ÖĞRENCİLERE GÜÇLERİNİN YETECEĞİNİ SANIYORLARSA, ALDANIYORLAR

Geçen günlerde, Van Atatürk Lisesinde olaylar çıktı. Burjuva basını olayları kasıtlı olarak çarpıtıp, halkımıza, bir grup öğrencinin Müdürü dövmesi şeklinde duyurdu.

Atatürk Lisesindeki olaylar, bütün Türkiye-de ilerici öğrenciler üzerinde uygulanan faşist baskıların bir parçasıdır. Faşist okul yönetimi, ilerici öğrencileri sindirmek, dağıtmak, hapse attırmak için, okul dışındaki faşist yuvalarıyla ilişki kurarak her türlü zorbalığı yapmaktadır. Ülkü-Bir derneği üyelerinin silahlı saldırısından sonra bir çok öğrenci polise teslim edilmiş, karakolda hakaret görmüş, dövülmüştür. Hatta Halit Yılmaz adlı devrimci arkadaşımız cezaevinde tutuklu bulunmaktadır.

Bu olayların olduğu günlerde, Kız öğretmen Lisesi'nde de olaylar çıkmıştır. Önce MTTB "zamane çocuğu" adlı gerici bir oyunu okulda sahnelemiş, gösteriden sonra İmam-Hatip Lisesi öğrencileri kız arkadaşlarımıza saldırmışlar. Bundan birkaç gün sonra, 21.3.1976 günü yine ders çalışan kız arkadaşlarımıza, zincirli, sopalı, bıçaklı faşist kız öğrenci saldırmış, üç ilerici öğrenci yaralanmıştır. Bunun üzerine öğrenciler toplucu Valiliğe şikayete gitmek istemişlerse de bu sefer polislerin saldırısına uğramışlardır. İzinsiz gösteri yapmaktan 57 devrimci kız arkadaşımız üç gündür karakolda gözaltında bulunmaktadır.

Faşistler Atatürk Lisesi öğrencilerini yıldıramayınca, bu kez kız öğrencilere saldırıyor. Fakat kız, erkek ilerici devrimci öğrenciler faşistlerin bu oyununu da boşa çıkaracağız.

YAŞASIN KIZ ÖĞRENCİLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ.
YAŞASIN UYANAN ANALAR BACILAR.
YAŞASIN HALKLARIN BİRLİĞİ
YAŞASIN TÜM HALKIMIZIN DEVRİMCİ KAVGASI.
KAHROLSUN FAŞİZM.

gelibolu belediye işçilerini destekleyelim

Toplu sözleşme yapmak sendikalı işçilerin en doğal hakkıdır. Gelibolu'da genel hizmetlerde çalışan işçilerde sendikalaşmanın gereğini görüp, Genel-İş'e üye olmuşlardır.

Bunun karşısında Gelibolu'nun CHP'li Belediye Başkanı Vedat Namık Uraz, sendikalı işçileri işten atmıştır. Ancak; birlikten kuvvet doğacağına inanan ve Gelibolu Genel-İş sendikasına üye bulunan işçiler haklı direnişleri sonucu yeniden işlerine dönmeyi başarıp, işverenle toplu sözleşmeyi de yapmışlardı.

Bu yıl toplu sözleşmenin yenilenmesi gerekiyordu. Durum işveren Belediye Başkanı Namık Uraz'a bildirildi. 1 Mart 1976 günü görüşmeler için masaya oturan sendika ve işçi temsilcileri, Namık Uraz'ın düşmanca tavrı yüzünden bir sonuç alamadan ayrıldılar. Belediye Başkanının düşmanca tutumu sadece toplu sözleşme görüşmelerinde ortaya çıkmadı.

BELEDİYE, İŞÇİLERİ İŞTEN ATABİLMEK İÇİN TÜRLÜ BAHANELER UYDURUYOR!

İşçiler, Belediye Başkanı ve adamları tarafından kendi özel işlerinde çalıştırılmak istenmekte, yasal hakları olan özür izinleri kasıtlı olarak verilmemekte, verilse bile işçilerin ücretleri kesilmektedir. Oysa, iki güne kadar olan süre için ücretlerin Belediyece ödenmesi gerekmektedir. Gene işçiler, resmi tatil günlerinde bu kişilerin seçtikleri işlerde çalıştırılmaktadırlar. İşçi bir işe girerken seçtiği iş kolunda çalıştırılma durumundadır. Bütün bu baskılar sendikalı işçileri yıldırmak, aralarındaki birlik ve beraberliği bozabilmek için yapılmaktadır. Belediye Başkanı Namık Uraz, işçilerin yasal haklarını aramalarını bahane edip yeni işe giren birçok işçiyi tazminatlarını verip attırmayı planlamaktadır.

Gelibolu Belediyesi işçilerinin toplu sözleşme ve grev hakları ellerinden alınmak istenmektedir; bunun için de işçilere memur olmayı kabul etmeleri için baskı yapılmaktadır. Onbinlerce işçiye karşı yürütülen memurlaştırma siyasetini, Gelibolu Belediyesi de kendi işçilerine karşı uygulamaya çalışmaktadır.

İşçiler, gençler yurtseverler, Gelibolulu tüm emekçi halkı; Belediye işçilerini yalnız bırakmayalım. Onları her yönden destekleyelim. CHP'li Belediye Başkanının yüzündeki "halkçı" maskesini yırtıp atalım. Onun gerçek işçi düşmanı yüzünü teşhir edelim. Gelibolu Belediye işçilerinin zaferi tüm yöredeki devrimci mücadeleye güç katacaktır.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM

HALKIN KURTULUŞU'NA,

24 Mart günü TRT 2.de saat 18.00 sularında IRKÇILIK'la ilgili bir program sunuldu.

Programda Amerika'da ve Afrika'da siyah ırka karşı insanlık dışı muameleler yapıldığını ve Alman faşistlerinin Yahudileri nasıl öldürdüklerini, bu insanlık dışı hareketlerin dünya halkları tarafından kınandığını güzel bir şekilde anlattılar.

Şimdi TRT Genel Müdürü'ne, parlamenterlere, Cumhurbaşkanı'na ve özellikle FAŞİST MC Hükümeti'ne soruyoruz; Kürt Ulusuna yapılan baskılar, işkenceler, zulümler zencilere ve Yahudilere yapılan FAŞİST BASKI, TERÖR ve SİNDİRME HAREKETLERİNDEN FARKLI MIDIR?

İnsan haklarından bahsediyorlar: Kürtler insan değil midir? Hakim sınıfların yıllardır Kürt Ulusuna yapmış olduğu baskıları MC Hükümeti tarafından her geçen gün daha da yoğunlaştırılarak devam ettiriliyor.

Kürt Ulusu ve ezilen halklarımıza yapılan faşist baskı ve zulümlere karşı halkın mücadelesini güçlendirelim.

MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR!

ÇORUM'DAN İKİ DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Her Olay Sahte Devrimcileri Daha Çok Açığa Çıkarıyor

GAZETEMİZ HALKIN KURTULUŞU'NA,

23.10.1975 tarihinde "Kapsan" Kaplama ve Profil Sanayi Fabrikasında işbaşı yaptım. Ben ve 37 arkadaşım ekonomik mücadelemizi vermek üzere DİSK çatısı altında bulunan Lastik-İş'te örgütlenmeye karar kıldık ve sendikamız Lastik-İş'e üye olduk. Sendika işvereni toplu sözleşmeye davet etti. Kasım'ın bir'inden itibaren geçerli olmak üzere toplu sözleşme imzalandı. Fakat yapılan toplu sözleşme işçinin haberi olmaksızın sendikanın işverenle anlaşıp tam işveren lehine yaptığı bir toplu sözleşme idi. Bu durum devrimci bir sendikaya yakışır bir tavır olmadığı için ben ve arkadaşlarım karşı koyduk. Bizim karşı koyuşumuz sendika ağalarını telaşa düşürdü, bizi doğrudan doğruya işverene şikayet etti. İşveren vekili ve aynı zamanda Makina Mühendisleri Odası Bursa Şubesi Başkanı olan Akdeniz Hiçsönmez, sendika ağalarıyla bir olup, sudan bahanelerle beni ve 15 gün sonra 9 arkadaşımı birden işten attırdı. Bu durum, sahte devrimci sendika ağaları ve sahte devrimci Makine Mühendisleri Odası Bursa Şubesi Başkanının gerçek yüzünü açığa çıkardı. Bu olaylar biz emekçilerin mücadele azmini daha da bilemekte, kurtuluş yolumuzu daha da aydınlatmaktadır.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

BURSA'DAN BİR DEVRİMCİ VE 37 ARKADAŞI

ONUNCU AYDAN SONRA KAZAYA BİLE GİDEMEYİZ

Köyümüz yüzseksen hane. İkibin metre bir tepenin eteğinde kurulmuş ama, onuncu ayı bulmadan yolumuz kesilir. Bunun sebebi şudur: Yolumuz yok denecek kadar kötü. Bakımını yapan yok, devlet tarafından derdimizi bilen yok. Yola çakıl dökülsün diye baş vuruyoruz, maalesef bir sonuç alamıyoruz. Yoldaki her çukur, bir kazaya sebep oluyor. Bir vatandaş bir araba alsa, araba ancak bir sene çalışıyor. Ya akis kırıyor yahut da makas kırıyor.

Yürüyerek gidecek olsak, kazanın biri dört saat, öteki üç saat çekiyor. Bütün hayatımız ızdırap ve meşakkat içinde geçiyor. Ben köyün bir ferdi olarak, bu yaşam ve ızdırabımızı dile getirmeyi bir vatandaşlık görevi olarak benimsedim. Şimdi neredeyse üçüncü ay da çıkıyor, yolumuz hala kapalı. Devletin ne baktığı, ne ettiği var. Saygılarımla.

DOĞANŞEHİRLİ BİR KÖYLÜ

Toprak Reformu Memurları Ceylanpınar Köylülerine Şöyle Diyorlar:

"MHP'ye Oy Vermezseniz Size Toprak Yok"

Bu zalim faşistlerden kurtulmanın ve halkımızın kurtuluşunun yolu faşistlere karşı bıkmadan mücadele etmekten geçer. Bunlar yok edilmediği müddetçe ezilmeye mahkumuz.

Milletvekilleri seçim yaklaştığı günler bizi hatırlar ve köy köy dolaşırlar. Dertlerimizi sorarlar, anlatırız. Bize binbir vaadlerde bulunurlar. Biz de oylarımızı kendilerine veririz. Kazandıktan sonra sırtını bize döner giderler. Gidiş o gidiş ta ki öbür seçime kadar Bizi böyle kandırıyor - lar.

İçme suyumuzu, kışın yağmurlarla dolan sarnıçlardan temin ediyoruz hala. Sarnıç sularımız hep kurtlu, tozlu. Binbir mikrop var içinde. İçtiğimiz su vücudumuzda hastalığa yol açmaktadır. Bu defa hasta oluruz, diğer bir dert başlar. Kısacası bize yapılan ihmalkârlıklar bizde büyük yaralar ve sorunlar yaratıyor.

Taleplerimizi ilgili makamlara duyurduğumuzda daha büyük güçlükler le karşı karşıya geliyoruz. Meselâ hükümetten su istiyoruz. Bir tanker su karşılığında 100-200 lira alıyor.Bir evrak işimiz çıkıyor, bize on yer dolaştırıyorlar. O da işimiz ya olur ya olmaz.

Diğer yandan Toprak Reformu Memurları köye geldiği zaman ilkönce ağanın evine geliyorlar Ağa onlara koyunlarla, kuzularla ziyafet çekiyor. Kendi topraklarının elinden gitmemesi için onlara rüşvet veriyor. Bize de "siz reyinizi bize, yani MHP-ye atarsanız, size toprak veririz, yoksa toprak yok" diyorlar.

Bölgemizde bulunan Ceylanpınarı Devlet Üretme Çiftliği sözde bu bölgedeki işsizliği gidermek için kurulmuştur Daima 3-4 bin, yazın 7 bin işçi çalışmaktadır. Çalışmak için başvurduğumuzda "iş yok" diyorlar. Çalışan işçilerin çoğu kasıtlı olarak Batı Anadolu'dan getirilir. Ayrıca bu çiftlikte üretilen peynir, buğday v.s.nin hepsi Ankara, Istanbul gibi şehirlere taşınıyor. Burada üretilenleri bize koklatmıyorlar bile.

İşsiz duruma düştüğümüzde çalışmak için başka şehirlere (Adana, İzmir gibi) gidiyoruz. Pamuk toplamaya gittiğimizde ağanın bizi sömürdüğü yetmiyormuş gibi bir de elçiler aldığımız ücretin bir kısmını elimizden kapıyor. Hayat pahalı, aldığımız paranın bir kısmı şehirde harcanıyor. Diğer kısmı da yol parası olarak gidiyor, böylece elimizi kolumuzu sallaya sallaya boş olarak geliyoruz. Neticede karın tokluğuna çalışmış oluyoruz.

İşte görüyorsunuz arkadaşlar. Milletvekili sayemizde milletvekili ağa, sayemizde ağa olurken, Dünyanın yükselen binaları, taşıtları, ürünleri biz işçilerin ve köylülerin emeğiyle üretilirken, yine herşeyden mahrum olan ve yoksul kalan bizleriz. Bu böyle gelmiş, böyle gitmez.

Bizim ve Halkımızın kurtuluşu, yine işçilerin ve köylülerin birlik halinde çalışmasıyla ve mücadelesiyle, kendi iktidarımızı kurarak olur. Buna inanıyoruz. İktidarımızı kuracağız. Bizi ezen faşistlerden hesap soracağız.

Dostlara selam.

CEYLANPINAR'DAN
BİR KÖYLÜ

HALKIN KURTULUŞU

Atatürk Eğitim Enstitüsüne Saldıran Faşistler, 18 Yurtsever Öğrenciyi Yaraladılar

Atatürk Eğitim Enstitüsü devrimci ve yurtsever öğrencilerinin üç aydır sürdürdükleri boykotu kaldırmalarından sonra, faşistler, aradan daha üç gün geçmeden, faşist okul müdürünün ve öğretmenlerinin desteğinde, devrimci ve yurtsever öğrencilere saldırdılar.

Derslere yeniden başlandığı pazartesi gününden bu yana bir saldırının hazırlığını yapan faşistler, 13 Nisan Salı günü sabahtan itibaren saldırıya geçtiler. Önce sınıflarda devrimci öğrencilere sataşan faşistler, daha sonra kantine topluca saldırmışlar, devrimci ve yurtsever öğrencilere sopa ve sandalyelerle hücum etmişlerdir. Bu olaylar sırasında 8 öğrenci çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır.

Faşistler, bundan bir kaç saat sonra, yine kantinde oturan gece bölümü öğrencilerine saldırmışlardır. Velilerin, ana ve babaların gözleri önünde gelişen olaylar sırasında da 10 kadar öğrenci yaralanmıştır.

Saldırıdan sonra, sanki olayı yaratan devrimci öğrencilermiş gibi, polis devrimcileri ve yurtseverleri okulu terketmeye zorlamış, faşistler ise, hiç bir kovuşturmaya uğramadan okulda kalmışlardır.

Bundan bir süre önce, Eğitim Enstitüsünün karşısında açılan yurda yerleşen faşistler, saldırılarını buradan başlatmaktadırlar.

Sicilli birer faşist olan okul müdürünün ve başmuavinin yönetimindeki öğretmenlerce de desteklenen faşistler, eğitim enstitüsünü devrimcilerin ve yurtseverlerin çoğunlukta olduğu bir okul olmaktan çıkarıp, faşistlerin yuvası haline getirmek istiyorlar.

Ancak Atatürk Eğitim Enstitüsü'nün devrimci ve yurtsever öğrencilerinin kararlı mücadeleleri faşistlerin bu hevesini boşa çıkaracaktır.

Her Faşist Saldırıya Anında K[illegible] Koyalım

HARUNİYE H[illegible]ZE SAHİP ÇIKALIM.

Düziçi Öğret[illegible]sinde, 1975-1976 [illegible]tim yılının başlamasıyla birlikte devrimci öğrenciler üzerinde uygulanan faşist baskı ve terör yoğunlaştı. Bu faşizan baskılara karşı direnen ilerici, yurtsever ve devrimci öğrenciler ise [illegible] yolla sindirilmeye [illegible]maktadır. [illegible] faşist bir kuru[illegible] haline getirilmeye çalışılan Düziçi Öğretmen Lisesinde; başta okul Müdürü Bilal Öztürk olmak üzere, eğitim şefi Ali Erdoğan, Müdür Yardımcıları Enver Demir, İsmail Gürkan, Mehmet Duran, Şinasi Öztürk ve ülkücü faşist öğretmenlerden Yusuf Dizdar, Abdullah Kantar, Kamil Otman ve Ali Tunç adeta bi[illegible] işkence mangası kurmuşlardır. Devrimci ve yurtsever öğrencilere, ida[illegible] binası altında bulunan işkence odasında, zincir, sopa ve demir çubuklarla bu faşistlerce işkence edilmektedir. Faşist tırmanışın bir parçası olan bu baskılara karşı çıkan ve işkence edilen öğrenciler ise şunlardır: Ahmet Aşkın, Mevlüt Ökçin Hanifi Ceren, İsmail Bikir ve daha birçokları. Bunu takip eden günlerde; artan faşist baskılar, öğrencileri yıldıramamış, tam tersine onlara aktif mücadele etmenin gerektiğini göstermiştir.

Düziçi devrimcilerine yönelen bu saldırı ve zulüm halkımız üzerinde uygulanan faşist baskıların bir parçasıdır. Açık faşist diktatörlük özlemi içinde olan hakim sınıflar her yerde halkı sindirmek, her okulu, her fabrikayı birer faşist yuvasına dönüştürmek istiyorlar.

Nizip'te polisin yanısıra revizyonistler de gazetemizin satılmasını engellemeye çalışıyorlar

Nizip'te devrimci mücadelenin gün geçtikçe güçlenmesi sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi [illegible] revizyonist TÖB-DER yöneticilerini ve destekçilerini telaşa düşürmüş, sosyal-faşist yüzleri bir kere daha görülmüştür.

Halkımızın devrimci mücadelesini sosyal-emperyalizmin peşine takmak sevdasında olan revizyonist hainlerin bir kolu da Nizip'te bu [illegible] balarını sürdürmek istiyorlar. Amerikan emperyalizminin hegemonyasına ve Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmacılığına karşı amansız bir mücadele yürüten "HALKIN KURTULUŞU" gazetesinin satılmasını engellemek istemişlerdir. Gazetemizi satan arkadaşımıza [illegible] hakaret etmişler, sokak kabadayısı tavırlarıyla [illegible] sosyal-faşist yüzlerini bir kez daha açığa vurmuşlardır. Daha sonra da yönetim kurulunda gazetemizin TÖB-DER lokalinde, salonunda ve odalarında satılmamasını karara almışlardır.

Revizyonist hainlerin yaptıkları bu kadar değildir. Nizip'te, devrimci politikaya sahip olan "Halkın Kurtuluşu" ve devrimciler aleyhinde sinsi bir iftira ve çamur kampanyasına girişmişlerdir. Devrimcilerle ideolojik mücadeleye girmeye cesaret edemedikleri için, savundukları görüşlerin elle tutulur yanı olmadığı için dedikodu yapmayı, saldırganlığı yeğliyorlar. Bu tavırları onların zayıflığından, acizliğinden, korkaklığından ileri geliyor.

Bizi faşistler, polis jandarma baskısı ve zulüm yıldıramadı, korkutamadı. Değil ki bunların karşısında [illegible]. Halkımızı revizyonist hainlere ve hizmet ettikleri emperyalizme karşı uyanık olmaya ve mücadele etmeye çağırma görevimizi her şart altında sürdüreceğiz.

Revizyonist hainlerden önce polisler de "Halkın Kurtuluşu"nun Nizip'te satılmasını [illegible] istediler. Satan arkadaşımızı bir kaç kere karakola götürdüler. Ne olursa olsun baskılar bizi yıldıramadı, yıldıramaz. "Halkın Kurtuluşu"nun devrimci politikası kitlelere yayılıyor, yayılacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM.

NİZİPLİ DEVRİMCİLER

KINIK ÖĞRETMEN LİSESİ ÖĞRENCİLERİ YALNIZ FAŞİSTLERE KARŞI DEĞİL, SOSYAL-FAŞİSTLERE KARŞI DA MÜCADELE ETTİLER.

70 YAŞINDA BİR VATANDAŞI KAHVEDE BİLDİRİ BIRAKTIĞI İÇİN GÖZALTINA ALDILAR.

Bizler, Kınık Öğretmen Lisesi öğrencileri, akademik haklarımızı alabilmek için 16 Mart günü boykota başladık. Boykotumuz çeşitli faşizan oyunlarla kırılmak istendi. Bu oyunları açıklayan bir bildiriyi hazırlayıp halkımıza dağıttık. Bildiri dağıtan bir işçi arkadaşımızı göz altına aldılar. 70 yaşlarında bir vatandaşı, bildiriyi kahvede masaya bıraktığı için sorguya çektiler. Bu faşist baskılar okulda tüm arkadaşların teker teker sorguya çekilmesi şeklinde sürdürüldü.

Bütün bu faşist baskıların yanında, 19 Mart akşamı Bergama'da, İhsani ve arkadaşları gecesinde bildirimizi dağıtan arkadaşlarımız, GSB revizyonistleri tarafından engellenmek istendi. Sosyal faşistler arkadaşlarımızın üzerine hücum ettiler. Halkın okumasından korktukları bildiriyi bir kaç kişinin elinden alıp yırttılar. Arkadaşlarımız, revizyonistlerin sosyal-faşist baskılarına pabuç bırakmayarak bildirileri dağıttılar.

Faşistler ve sosyal-faşistler ne yaparlarsa yapsınlar, halkımızdan gerçekleri gizleyemeyeceklerdir.

Bu gerçeklerin tüm halkımıza duyurulması için, bildirinin gazetemizde yayınlanmasını istiyoruz.

Devrimci selamlar.

HALKIMIZA

Amerikan Emperyalizmi hegamonyası ve Sovyet Sosyal Emperyalizminin yayılması altında yarı sömürge ve geri bir ülke olan Türkiye'de hakim sınıflar son yıllarda gittikçe derinleşmekte olan buhranın bütün yükünü emekçi sınıfların üzerine yıkarak durumlarını korumaya ve kitleleri akıl almaz bir şekilde sömürerek daha da güçlenmeye çalışıyor.

Halkın öğretmeni olacak olan bizleri susturmak, sindirmek, halkın eğitimini engellemek amacıyla öğretmen olma hakkımızı aldılar. Okulları kendi iktidarlarını korumak için kullandıkları birer kurum haline getirdiler. Devrimci, yurtsever öğrenciler okullardan atılıyor, öğretmenler sürülüyorlar. İşkenceci Kontr-Gerilla hareketleri 12 Martı aratmayacak bir biçimde uygulanıyor. Bu uygulamaların ilçemizde yansıması 16 Mart günü haklı direnişimizde bizlere de yapıldı.

Faşist MC'nin uygulayıcısı olan faşist yöneticiler haklı direnişimizi yalan ve hile ile kırdılar. 16 Mart günü saat 12.30'da faşist müdür öğrencilerin bahçeyi terketmelerini istedi. AP-CHP ve diğer partiler haklı direnişimizi kırmak için ellerinden geleni yaptılar. Bilhassa halk iktidarını kuracağını iddia eden CHP'nin ilçedeki ileri gelenleri faşistlerle işbirliği yaparak, bazı öğrencilerin ve velilerin haberi bile olmadan, onların adına kaymakamlığa okula girmek için güvenlik istediklerini bildiren dilekçeyi hazırlayıp verdiler.

Daha sonra Müdür, Valiliğin emri olduğu gerekçesiyle okulun Pazartesi gününe dek kapatıldığını ve öğrencilerin okul bahçesini terketmelerini söyledi. Biz öğrenciler Müdürün yaptığı sahte ve faşizan taktiği yutmadık. [illegible] okulun kapatıldığı gerekçesinin resmi belgelerle açıklanmasını istedik. Müdür bu isteğimize yeterli cevap veremedi. [illegible] okulun Pazartesi gününe kadar kapatıldığını, dilekçeyle okula girmek için başvuranların azınlıkta olduğunu, dilekçelerin geçersiz sayılacağını söyledi. Bizler okul müdürünün bu açıklamalarıyla [illegible] sona erdirdik.

Devletin ve Hükümetin başındaki azılı gericiler ve onların kuyrukçuluğunu yapan [illegible] YÜYEN, GELİŞEN HAREKETİNİ her türlü zorbalığa başvurarak bastırmaktadırlar. [illegible] yurtsever, devrimci gençler sokakta kurşunlanmakta; İŞÇİLER sokağa atılmakta; [illegible] KÖYLÜLER öldürülmekte [illegible]. Onlar sitelerde, Zeytinburnu'nda, Malatya'da, Beytüşşebap'ta, İdil'de, Doğu Beyazıt'da, Davutpaşa Lisesi'nde, Diyarbakır ÖĞRETMEN LİSESİ'nde olup bitenler bu faşizan baskıların en büyük örnekleridir.

[illegible] savaşımızı (Mücadelemizi) [illegible]. Fakat şunu iyi biliyoruz ki; [illegible] ve demokratik halk iktidarının kurulmasıyla kavuşacağız.

- KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM.
- YAŞASIN ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN HAKLI SAVAŞI
- SÖMÜRGECİ EĞİTİME SON
- DEVRİM İÇİN EĞİTİM
- YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ-DEMOKRATİK TÜRKİYE'Sİ.

KINIK ÖĞRETMEN LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

HAŞHAŞIN YERİNİ FASULYE ÜRETİMİ ALDI.

Baş.ta.1'de

diye Akçadağ'da ve Malatya'da kaçacak delik ararken, MC iktidarının faşist valisi de, bu yürüyüşü kırmak, kitlelerin direnme gücünü zayıflatmak ve böylece [illegible]ların çıkarlarını koruyabilmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Yürüyüşten sonra bile, üreticilerin bu haklı direnişinin altında "beynelmilel komünist parmağı" aradı. Şu veya bu nedenle gözaltına alınan, tutuklanan devrimci gençlere, [illegible] olarak, fasulye [illegible] desteklediklerini sordu. Üreticilerin mücadelesine omuz verdiklerini söyleyenlere baskı yapıldı.

Fakat devrimciler de bu miting sırasında kararlı davranmadılar. Devrimcilerin görevi, kitleleri acil talepler etrafında harekete geçirmek ve yönlendirmekti. Fakat onların pasif davranması, önderliğin bir burjuva politikacısına kaptırılmasına yol açtı.

Devrimciler, bu yürüyüş sırasında da ortaya çıktığı gibi kendi dışlarındaki burjuva unsurlara güvenmemek gerektiğini bir kere daha gördüler, kavradılar.

Fasulyesi elinde kalmış binlerce köylünün borç ve yokluk altında ezilmeşliği bugün de sürüyor. Üreticiler, belki fiyatlar artar umuduyla gelecek yılı bekliyorlar. Ama yoksullaşma bir kere başlamıştır, önümüzdeki yıl bu daha da kötüye gidecektir. O zaman yoksul üreticilerin direnişini hiçbir güç durduramıyacak, onlar da, bu sömürü ve zulüm düzeninin yıkılıp, işçi sınıfının öncülüğünde demokratik halk iktidarının kurulacağı bir düzeni gerçekleştirmek için mücadeleye aktif olarak katılacaklardır.

Çünkü sömürünün kalkması ve emekçi halkın kurtuluşu ancak ve ancak işçi sınıfı öncülüğünde demokratik halk iktidarını kuracak olan bir devrimle mümkün olacaktır.

YAŞASIN EMEKÇİ HALKIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!
KAHROLSUN EMPERYALİST İŞBİRLİKÇİSİ TEKELCİ BURJUVAZİNİN, TOPRAK AĞALARININ VE TEFECİ-TÜCCARLARIN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİMİZ!

KIRKDEVELİ PATRONU SENDİKALAŞAN İŞÇİLERE SİLAH ÇEKTİ.

Kırkdeveli Un Fabrikaları Sanayi ve Ticaret Kollektif Şirketi'nde çalışan 59 işçiden 45'i geçen şubat ayında sendikalaşmışlar ve Maden-İş'e üye olmuşlardır. Sendikalaşmak işçilerin en doğal haklarıdır. Fakat şimdiye kadar işçilere en yoğun sömürü ve baskıyı reva gören Kırkdeveli Şirketi patronu Kırkdeveli işçileri zorla sendikadan istifa ettirmeye çalışmaktadır.

Patron Kırkdeveli altı işçiyi yazıhanesine çağırarak sendikadan istifa ederlerse böyle vereceğini söylemiş, işçileri bu şerefsize teklifi reddetmişler ve sendikadan istifa etmiyeceğiz demişlerdir. İşçilerin kararlılığı karşısında deliye dönen patron, muhasebeci Erdem ve kardeşi Hüseyin Kırkdeveli altı işçiyi odaya hapsetmişler ve silahlarını çekerek tehdit etmişlerdir. "Size onbeş dakika müsaade. Canınız mı kıymetli, sendikanız mı; düşünün" diye tehdit edilen işçiler yılmamışlar, bizi sendikadan ayıramazsın demişlerdir. Patron işçilerin direndiğini ve tehdidinin bir işe yaramıyacağını görünce işçileri fabrikadan dışarı atmış ve işçileri tehdide devam etmiştir.

Patron Kırkdeveli kararlı işçiler karşısında "canını alırım, işten atarım" tehditlerinin kar etmediğini görünce Çelik tepe ve Maslak Karakol jandarmalarını yardıma çağırmıştır. Bu iki Karakolun Başçavuşları patronun adamı olarak bilinirler. Çünkü asker kaçağı olan kardeşi dolayısıyla Kırkdeveli, başçavuşlara sık sık ziyafet çekmektedir.

Jandarmalar patronun emriyle bir işçiyi alarak karakola götürmüş, cop ve silahla işçiye sendikadan istifa dilekçesi imzalatmak istemişlerdir. Bu tehdit karşısında direnen ve karakoldan kaçmayı başaran işçi savcılığa giderek şikayette bulunmuştur. Sendikalaşan işçiler de toplu halde tehdit ve baskıları savcılığa ve Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne bildirmişlerdir.

Şimdiye kadar ne savcılık ve ne de Bölge Çalışma Müdürlüğü bu açık kanunsuzluk, baskı ve tehdit karşısında ses çıkarmamışlardır. Halbuki bildiğimiz gibi sendikalaşma hürriyeti Anayasa'nın ve kanunların tanıdığı vazgeçilmez bir haktır. Ve kimse kimseyi baskı, tehdit ve işkence altında tutamaz.

Kırkdeveli işçilerinin üye oldukları sendikaya da büyük görevler düşmektedir. Sendikaları işçilere önderlik etmeli, baskı ve tehditlere karşı işçileri tek bir yumruk gibi örgütlemeli ve mücadele etmelidir.

Ankara

Baş.ta.1'de

cek, katliam olacak diye yıldırıcı söylentiler yaydılar. Faşist güçleri abartan, o günkü gerileyişlerini göz ardı eden, kitlelerin gücünü küçümseyen teslimiyet teorileri yarattılar. Toplanan kitleye EN FAZLA ONAR KİŞİLİK GRUPLAR HALİNDE SAKİN SAKİN DAĞILMALARINI bildirdiler. Orada toplanan binlerce kişiyi sadece Maltepe camiinde yapılacak cenaze törenine katılmaya çağırdılar. Polisin yalnız buna izin verdiğini fazlasının yapılmasının katliama yol açacağını söyleyerek faşizme karşı mücadeleyi faşistlerin izin verdiği sınırlar içinde yapmayı savundular.

Gençlik ağaları politikalarını somut durumun tahliline, kitlelerin o günkü potansiyeline ve taleplerine, Türkiye halkının ve devrimin çıkarlarına bakarak tesbit etmiyorlardı. Teslimiyetçiliklerinin ve kuyrukçuluklarının gereği olarak reformistlerin isteklerine ve polis şeflerinin tehditlerine göre politika belirliyorlardı. Devrimciler ise durumu ve kitlenin taleplerini doğru değerlendirerek tesbit ettikleri tavırlarını kararlı bir şekilde savundular. Bu revizyonistlerin teşhir ve tecriti için yeterli oldu.

Revizyonistlerin tehditlerine rağmen beş bir kişilik topluluk "faşizme ölüm, halka hürriyet" sloganı etrafında birleşerek Maltepe'ye doğru yürüyüşe geçti. Kitleler doğru değerlendirme sonucu ortaya konan tavrı benimsedi. Onun etrafında birleşti. Beş bin kişiyle başlayan yürüyüş Maltepe'ye vardığında on bine ulaşmıştı. Yol boyunca katılanlar "saldıranlar bize saldırsın" diyerek yürüyüşün önünde ve yanında yer aldılar.

Bütün engellemelere rağmen başarılan Cebeci-Maltepe yürüyüşü Maltepe camii civarında toplanmış olan onbeş-yirmi bin kişilik kitleye güven verdi. Onları daha aktif tavır takınmaları için hazırladı. Maltepe'den cenazeyi alan 25-30 bin kişilik halk 12 kilometrelik yolun uzunluğuna bakmadan, polisin, faşistlerin ve revizyonistlerin önlerine birçok engeller çıkaracaklarını bilerek ve bu engelleri aşmada kararlı olarak Karşıyaka mezarlığına doğru yürüyüşe geçti. Yolda polisin yürüyüşü kesme çabası devrimcilerin kararlı tavırlarıyla sonuçsuz kaldı.

Halk 12 Mart 1971'den beri idam sehpalarında, Kızıldere'de, şehirde, kırda katledilen ve törensiz gömülen evlatlarını unutmadı. Hepsinin mezarı başında ayrı ayrı saygı duruşunda bulunuldu. Sürekli olarak "Faşizme ölüm, Halka hürriyet", "Ülkeler bağımsızlık, Uluslar Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor", " Doğuya özgürlük" gibi sloganların atıldığı cenaze töreni faşizme karşı bir gösteri olarak gerçekleştirildi.

GÖSTERİLER BİZİ GENİŞ KİTLELERLE BİRLEŞTİRMELİDİR.

Halkın bir kesiminin herhangi bir haksızlığı protesto için, düşmana gücünü göstermek için veya bilinçli toplulukların siyasetlerini kitlelere benimsetmek için düzenledikleri bir eylem olan yürüyüşlerin istenen amaca ulaşabilmesi yürüyüşün iyi örgütlenmesiyle mümkündür. Bugüne kadarki yürüyüşlerde sık sık görüldüğü gibi 10 Nisan gösterisinde de düzensizlik, dağınıklık, karmaşa göze çarpıyordu. Önderler insiyatifsizdi. İleri kadrolarda olmaması gereken gevşeklik ve liberallik kitleyi de etkiliyordu. Sloganlar düzenli olarak atılmıyordu. Bu durumun henüz kararsız olan ama düzenden memnun olmayan geniş kitleleri etkilememizi onlara ulaşmamızı engellediğini bilelim. Hatalarımızı düzeltmek için çaba gösterelim.

Yürüyüş ve diğer gösterilerde revizyonistlere ve troçkistlere rağmen saflarımızı devrim savaşçılarına yaraşır şekilde düzenleyelim.

Somut olaya ilişkin ve birleştirici sloganlara yer verelim. Ancak doğru siyasetten taviz vermeyelim, kitlenin geri bilincine teslim olmayalım.

Doğru önderlik yapmada kendimizi yetkin görüyorsak insiyatifli davranalım, öncülüğü revizyonistlere bırakmayalım.

Herşeyi bir eylemde, bir olayda, bir anda başarabileceğimizi zannetmeyelim. Kolaycılığa ve aceleciliğe kapılmayalım. En küçük bir başarı bile belli bir siyasi çalışmanın ürünüdür.

Hatalarımızı görmek ve düzeltmek bizi kitlelerle birleştirecektir. Böylece devrim yolundaki engelleri aşabiliriz.

TÜM PTT PERSONELİ DERNEĞİ'NİN AÇIKLAMASI: SAMİ OVALIOĞLU'NUN KATİLLERİ İKİ PTT İŞÇİSİNİ YARALADI.

30.3.1976 günü faşist komandolar ADMMYO'nu işgal etmek amacıyla silahlı saldırı düzenlemişlerdir. İşgale karşı koyan devrimci öğrenciler silahla taranmış, altı devrimci öğrenci yaralanmış ve devrimci arkadaş Sami Ovalıoğlu öldürülmüştür.

Faşist canilerin cinayetleri burada kalmamış, kaçarken çevredeki halkımıza da yönelmiştir. Maltepe Posta Müdürlüğü'nde çalışan PTT memuru Osman Ölçeli ve PTT dağıtıcısı Abdullah Kılıç ile bir taksi şöförü görevlerine giderken faşist kurşunlarıyla yaralanmıştır.

Bu olay, sömürücü sınıfların maşaları olan faşist komandoların emekçi halkımıza yönelttikleri saldırının bir parçasıdır. Okullardaki ilerici, yurtsever gençliğe, tarlalarda toprak mücadelesi veren köylülere, grevdeki işçilere aynı saldırılar yapılıyor. Aynı zincirin bir halkası olarak, İstanbul'da grevdeki PTT işçilerine aynı komandolarca saldırılmış, işçiler dövülmüştür.

Derneğimiz, PTT emekçileri adına, halkımız ve PTT'liler üzerindeki faşist baskı ve saldırıları ve iki PTT emekçisinin kurşunlanışını protesto eder.

TÜM PTT-DER
DERVİŞ ÖZEY
GENEL SEKRETER

AHMET KIZILER SERBEST BIRAKILMALIDIR

İLERİCİ KURULUŞLAR KALP HASTASI AHMET KIZILER'İN SERBEST BIRAKILMASI İÇİN KAMPANYA BAŞLATTILAR.

13 ilerici, yurtsever ve devrimci kuruluş, bir yılı aşkın bir zamandan beri tutuklu bulundurulan ve DGM tarafından üç yıla mahkum edilen Ahmet Kızıler'in serbest bırakılması için kampanya açtılar. Şimdiye kadar hayati tehlike arzeden bir kaç kalp krizi de geçirmiş olan Ahmet Kızıler hakkındaki kampanyayı başlatan kuruluşlar bu konuyu bir de bildiri ile kamu oyuna duyurdular:

AHMET KIZILER, geçmişte enfarktüs (kalp krizi) geçirmiş bir yurtseverdir. Her an ölüm tehlikesiyle karşı karşıyadır. Buna rağmen o da, elektrik dahil her türlü işkenceye uğratılmıştır ve bir yılı aşkın süredir tutuklu haldedir. Hapishane şartları böyle bir hasta için ölüm demektir. Derhal tedavi altına alınması gerekmektedir. Fakat bugüne kadarki tüm tahliye talepleri reddedilmiştir. Hasta ve suçsuz bir yurtsever mahkum edilmek istenmektedir. İkinci bir Harun Karadeniz olayı mı yaratılmak istenmektedir?

Bizler, aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar olarak, tüm demokratik kamuoyumuzu, Anayasaya aykırı Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması, tüm siyasi tutuklu ve mahkumların ve bu arada, suçsuzluğu gün gibi açık olan Ahmet Kızıler'in serbest bırakılması talebini desteklemeye çağırıyoruz.

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR DERNEĞİ, BAR-DER-İŞ, DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ, İYÖKD, TMGT, İTÜ-DER, TUNCELİ KÜLTÜR DERNEĞİ, İLERİ MADEN-İŞ SENDİKASI, YENİ HABER-İŞ SENDİKASI, KAUÇUK-İŞ SENDİKASI, GİRESUN YARDIMLAŞMA DERNEĞİ, İDOD, MEM-DER.

Doğanşehir

Baş.ta.1'de

ÇAYA KADAR BURADAN AYRIL MAYACAĞIZ diye direnmişlerdir. Polisin coplarla saldırmasına yiğitçe karşı koyan kadınlar polisin iğrenç saldırısını protesto ederek hükümet binasının camlarını taşlamışlardır. Polis olay sırasında üç anayı ve bir genç kızı sürükleyerek gözaltına almıştır.

Bütün bunlardan sonra, olayı duyarak Doğanşehir'e doğru yola çıkan Çığlık, Çömlekoba, Şatıroba ve Güroba'nın yiğit köylüleri anayoldan geçen polisin ve askerlerin saldırısına uğramışlardır. Faşistler Çığlık köyünde ev ev arama yapmış, kadınlara hakaret etmişlerdir. Çocukların bile nefretini kazanan polisler ve askerler, kendilerini yuhalayan ve KATİL POLİS diye bağıran çocuklara saldırmışlardır.

28.3.1976 Pazar günü Çığlık ve civar köyler tekrar aranmışdır. Şavuklu (Yuvalı) köyüne bir teğmen komutasında giden jandarma ve polisler köy kahvesini basarak köylüleri götürmek istemişlerdir. Köyün kadınları erkeklerini polis ve jandarmanın elinden zorla almış ve kaçırmıştır. Buradan kovulan faşistler Suçatı köyüne girmek istemişlerse de, köy halkı onları köye sokmamıştır. Köyün ve civarın en zengin adamlarından olan bir fasulye tefecisi polis ve jandarmaları evine davet edip, içki ve mezelerle ağırlamış. Bu olayı köylüler nefretle karşılamışlardır.

Doğanşehir'de baskı ve tutuklamalar hala devam ediyor. Yakalanan köylülere, yurtseverlere ve devrimcilere işkence ediliyor.

Doğanşehir olayları halkımızın faşizme karşı direnişinin onurla yükseldiğini gösteriyor, mücadelenin her alanda yükseltilmesinin zorunluluğuna bir kere daha işaret ediyor.

Her baskı yeni bir direnişi doğuruyor.

18 Nisan

Baş.ta.1'de

da, faşizme karşı tavır alacağını ilan ediyor ve "Özgürlük ve Barış Mitingi" düzenliyor.

Şu ya da bu etkenin zorlamasıyla da olsa, faşizme karşı şu ya da bu düzeyde tavır almak, onunla mücadele edeceğini söylemek iyi bir şeydir. Ama bu mücadeleyi yanlış ve aldatıcı hedeflere yöneltmek, faşistlerle, her gün onların kanlı zulmünü yaşayan emekçi halkı barıştıracağını iddia etmek, iyi değildir. Ve sonunda ya faşizmle bütünleşmeye ya da onun sillesini yemeye götürür.

1936'da İspanya'da Franko faşizmiyle mücadele edeceğine, barış çağırıları yapan Halk Cephesi'nin sonu CHP'ye ders olmalıdır.

1934'lerde Hitler faşizmine karşı kararlı bir mücadele sürdürmeyen Alman sosyal-demokratlarının sonu CHP'ye ders olmalıdır.

Faşizmi geriletmenin, yenmenin bir tek yolu vardır; Devrimcilerin, yurtseverlerin, faşizmden yana olmayan herkesin, bütün halkın en geniş birliğini sağlayarak bir avuç faşisti tecrit etmek ve halkın en geniş birliğinin örgütlü, aktif mücadelesini faşist saldırıların, terörün karşısına dikmek.

? Başka hiçbir mücadele biçimi faşizmi geriletip yenemez. Hele halkı ezmek, sindirmek isteyen faşistlerle emekçi halkı barışmaya çağırmak faşizmi geriletmeyi değil, onunla uzlaşmayı amaçlayan bir aldatmacadır.

İşçi sınıfı ve emekçi halkla faşistleri barıştırmaya çalışarak, akıllarınca faşistleri yumuşak davranmaya ikna edeceklerini sanan Alman, İtalyan ve İspanyol sosyal-demokratlarının sonunda nasıl, faşizmle bütünleşmek ya da yok olmak gibi iki durumla karşı karşıya kaldıkları, dünya sınıf mücadeleleri tarihinde yazılıdır.

Ama dünya sınıf mücadeleleri tarihinde, devrimciler tarihinde, bu örneklerin yanısıra, faşizme karşı halkın en geniş birliğini sağlamış Halk Cephe'lerinin şanlı mücadeleleri de yazılıdır.

Alman faşistlerin işgalindeki Yunanistan'da, Milli Kurtuluş Cephesi'nin ve o cephe içinde yer alan sosyal-demokratların mücadelesi CHP'ye örnek olmalıdır.

Bulgaristan'da Alman faşistlerine ve onun ülkedeki işbirlikçilerine karşı kurulan Vatan Cephesi'nin zaferle sonuçlanan mücadelesi CHP'ye örnek olmalıdır.

DEVRİMCİLERİN BİR GÖREVİ DE, CHP'NİN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİNİ İLERLETMEK, FAŞİZMLE UZLAŞICI YANLARIYLA MÜCADELE ETMEKTİR.

CHP'nin 18 Nisan'da düzenlediği miting, yukarda saydığımız bütün uzlaşıcı ve olumsuz yanlarına rağmen, faşizme karşı olumlu bir tavırdır. CHP bütün uzlaşıcı yanlarına rağmen, böyle bir mitingle kitleleri sınırlı da olsa, faşizme karşı mücadeleye çağırmaktadır.

Devrimciler, faşizme karşı en geniş birliğin sağlanmasının açık bir zorunluluk haline geldiği bugün, 18 Nisan mitingine katılmalı, CHP'den daha ileri olan kitlelere doğru siyasetleri yansıtan sloganları benimsetmeli, bu mitingi faşistlerin kanlı terörünü durdurmanın, faşistleri geriletmenin önemli bir adımı ve faşizme karşı aktif bir kitle gösterisi haline getirmelidirler.

Bu mitingde devrimciler, CHP'nin cılız da olsa anti-faşist yanlarını yok sayan sekter eğilimlerle ve CHP'deki sınıf uzlaşmacılığı tavrını gözden kaçıran kuyrukçuluk ve teslimiyetçilikle de mücadele etmelidirler.

CHP içinde faşizme karşı mücadelede kararlı unsurları ön saflara çekmenin ve sınıf uzlaşmacılığı tavrını sürdürmekte israr edenleri teşhir etmenin yolu budur.

Öyleyse;
SEKTERİZME VE KUYRUKÇULUĞA KAPILMAYALIM,
EN GENİŞ KİTLELERLE BİRLEŞEREK HALKIN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM!